BØRNE TEATERAVISEN

NR. 89
JUNI
1994

Festival 94 på Vestfyn blev afviklet efter alle kunstens regler, og efterfølgende anmeldes 16 forestillinger ● Børneteatersammenslutningen har fejret sit 25-års jubilæum med bl.a. stor tværkulturel konference, priser og jubilæumsbog ● Skal det være muligt at få dekort på børneteaterforestillinger og vil Odsherreds børneteaterskole omsider blive til noget? ● Og så er der nyt fra det nordiske børneteaterliv ● Dette og meget mere - herunder hele programmet til Horsens-festivalen - kan man læse om inde i bladet...

TEATERRÅDET VED MUFFEN?

Teaterrådet klager i sin nyligt udsendte rapport over støttetildelingen til den kommende sæson over de utilstrækkelige midler til såvel børneteater som, især, dansens område.

Klageskriget er blevet opfanget i Kulturministeriet, og nu er kulturminister Jytte Hilden tilsyneladende parat til at fordoble eller endog tredoble Teaterrådets budget. Hun vil derfor efter sommerferien præsentere Folketinget for en »grundig og gennemtænkt« reform på teaterområdet.

Det forbløffende udsagn skal dog tages med et gran salt. Ministeren vil nemlig nok søge at finde flere penge til teaterområdet, men ellers er det primært tanken at gennemgå prioriteringen af pengene til området og udvikle et mere fleksibelt system, som Teaterrådet så skal administrere.

Der vil således ikke blive tale om at tage nogle af de 250 millioner kroner, der går til Det kgl. Teater - eller for den sags skyld Landsdelsscenerne. Til gengæld er der bl.a. håb om, at egnsteatrenes situation afklares - og at den håbløse idé med at stille en lille million kroner til rådighed for børneteateraktiviteter hos Den Jyske Opera og Det Danske Teater måske opgives.

Teaterrådet administrerer i øvrigt p.t. omkring 50 millioner kroner - og heraf er de 25 procent øremærket til børneteatret.

HÅBETS PRIS

Institut for Folkeligt Teater uddelte 22. maj for femte gang »Håbets Pris« ved en sammenkomst på teaterinstituttet Åsen i Nordjylland.

Prisen blev i år givet til to personligheder inden for dansk amatørteater, *Arne Aabenhus* og *Asger Hulgaard*, der begge har præget DATS, Dansk Amatør Teater Samvirke, i årevis.

Aabenhus var i 1948 medstifter af DATS og og har siden præget arbejdet inden for amatørteatret, bl.a. som DATS første daglige leder, i IATA (Internationalt Amatør Teater Forbund), ved opstarten af Herning Højskole, Drama m.m.m. - mens Hulgaard som »2. generation« har været forretningsfører og konsulent i DATS gennem 25 år.

Det er således to fornemme repræsentanter for det folkelige teaterliv gennem et halvt århundrede, der prises for en stor indsats. Det sker helt konkret som de foregående år ved, at prismodtagerne får en personlig maske, lavet af Dappertutto Mas-Researchs Klaus Tams.

De foregående prismodtagere har i øvrigt været Trevor *Davies, Aleksander Jochwed, Tage Hild* og Iben Nagel Rasmussen.

NR. 89 JUNI 1994

UDGIVER:
Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K
Tlf. 33 15 69 00, Telefax 33 13 14 39

REDAKTION:
Carsten Jensen, ansvarshavende

SATS OG MONTAGE:
HP Sats, Odense, tlf. 66 15 85 30

TRYKNING:
Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:
Børneteateravisen udsendes fire-fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt – inkl. Børneteaterbrochuren. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:
udkommer i forbindelse med børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD **SIDE**

Børneteateruddannelse ved målstregen....2
Teaterforestillinger med dekort?....4
Festival 94 på Vestfyn....5
ANMELDELSER - ANMELDELSER....6-11
BTS' tværkulturelle jubilæumskonference....12
BTS' 25 års jubilæum i bogform....14
Nye Bøger....16
Repertoire-nyt....17
Små Scener....18
Program for Kaskadeteatrets Horsens-festival....20

NORDISK INDSTIK:
Rapport fra det store børnedramatikerseminar i Odense, svensk børneteater i lyset fra Gävle-festivalen, og finske planer omkring næste nordiske ASSITEJ-festival.

DEADLINE:
Næste nummer af Børneteateravisen udkommer i begyndelsen af oktober. **Deadline er 15. september**

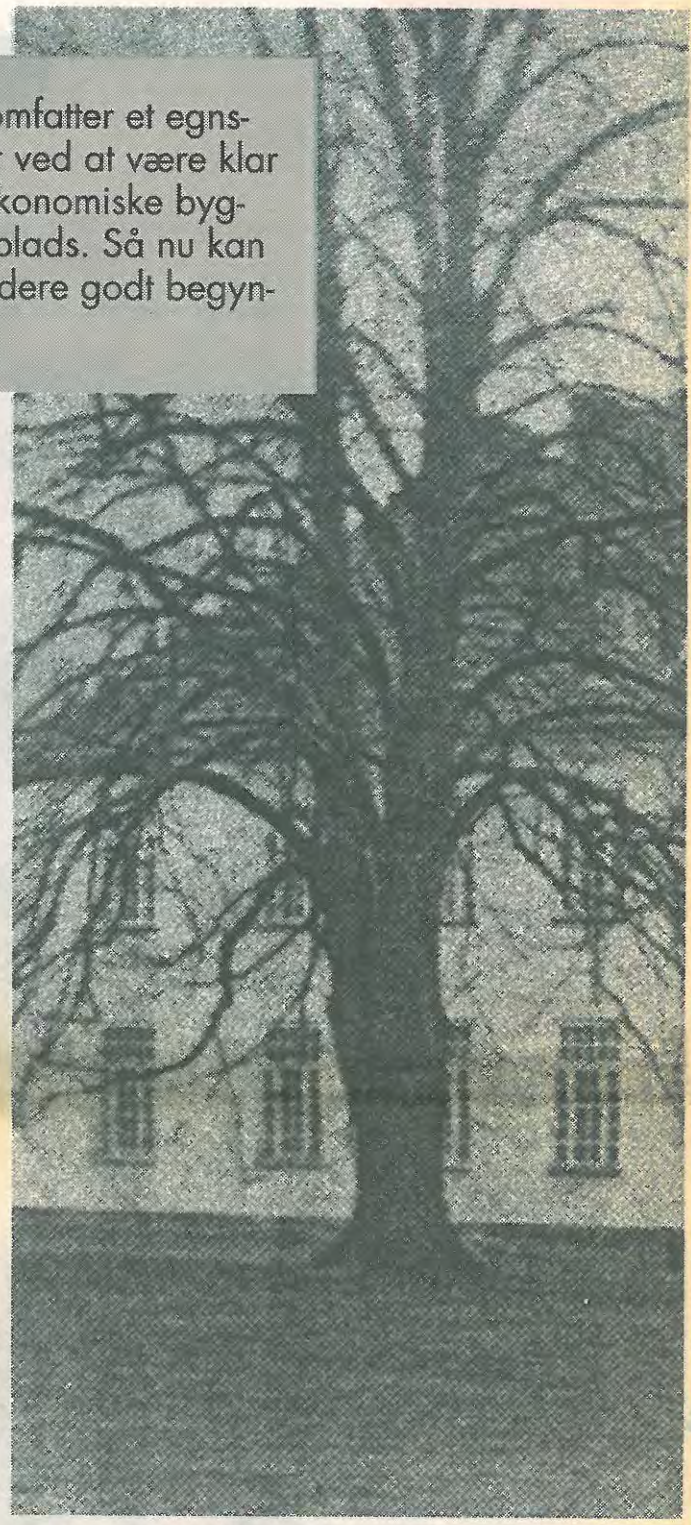
FORSIDE:
Grete Tulinius i »Rødhætte for tøser over 14 år.

REDAKTIONEN ER SLUTTET 20. MAJ

NU ER DET VE

Det store Odsherred-projekt, der omfatter et egnsteater og en børneteaterskole, er ved at være klar til søsætning, selvom de sidste økonomiske byggeklodser stadig mangler at falde på plads. Så nu kan potentielle egnsteater- og teaterskoleledere godt begynde at kridte ansøgerskoene

Af Carsten Jensen

Det gamle amtshospital ved Nykøbing Sjælland, der nu skal være ramme om børneteateraktiviteter

Der har været talt om det i mange år nu. Men også arbejdet ihærdigt foran og bag kulisserne. Og nu er det ganske vist: Efter sommerferien bliver der slået to spændende stillinger op i Odsherred. Der skal findes to ledere med visioner, administrative talenter og forkromet overblik til at sikre henholdsvis egnsteatret og børneteaterskolen i Odsherred en god start.

Egnsteatret og ikke mindst teaterskolen bliver kronen på mere end 15 års ihærdigt arbejde i lokalområdet, hvor Sven Langhans fra Odsherred Teaterforening har været primus motor (se hans egen beretning i BTA 83/dec. 92). Sven Langhans har plads i den Projektgruppe, hvor Jørgen Hass er formand - og efter fælles overenskomst den eneste, der udtaler sig om konkret indhold og detaljer i projekt Odsherred.

Jørgen Hass er medlem af kommunalbestyrelsen i Svinninge (valgt af S), hvor han p.t. er socialudvalgsformand - men er tidligere kulturudvalgsditto, og det er i den egenskab, han blev bedt om at fortsætte arbejdet i Projektgruppen.

Her sidder i øvrigt repræsentanter for de andre fire lokale kommuner (Nykøbing-Rørvig, Trundholm, Dragsholm og Bjergby) og Vestsjællands amt samt folk, der med kendskab til teaterområdet eller institutionsetablering kan bidrage til den samlede ekspertise. Her finder man således også skuespiller, instruktør, underviser og tidligere medlem af Teaterrådet Vigga Bro, sekretariatsleder på Teatercentrum, Michael Ramløse, og lederen af Statens Teaterskole, Olav Harsløf.

Men de helt klar svar skal altså hentes hos Jørgen Hass, der både synes at have hjertet (det kulturelle) og hjernen (den klarsynede) på rette sted...

Han fortæller, at »den nuværende køreplan siger opstart pr. 1. januar 1995« for begge projekter. Fra denne dato satser man derfor at have navnene på de to ledere, der skal fylde sjæl og indhold på de to stillinger som henholdsvis leder af egnsteatret og leder af teaterskolen.

Jørgen Hass: »Det er altafgørende at finde de rette folk til posterne. Derfor tager vi ikke kun dem vi kan få, men vil i givet fald vente, til de rigtige er klar. Det er dem, der skal skabe projektets profil«.

ET AKTIVT EGNSTEATER

Formodentlig dog med kærlig hjælp fra Projektgruppen, den forhåndenværende økonomi - og dermed det lokalpolitiske bagland.

Omkring dette nummers udgivelse afholdes en lokal seance for de fem tilskudskommuners kulturudvalg, hvor medlemmerne kan få mulighed for at aftegne deres ideer om, hvad man egentlig forventer af det kommende egnsteater.

Forventninger, der kan spænde fra alt fra at være områdets førende og udfarende teaterkraft, planer om, at de skal indgå i skolernes dramapædagogiske forløb, sikre oplevelser for turisterne i sæsonen osv. Alt hvad der kan puttes ind under overskriften: »Vi forventer at...«

Jørgen Hass lægger dog vægt på, at egnsteatret IKKE får monopol på børneteater i området. Dels fordi det vil være svært at lave forestillinger for alle aldersgrupper hver sæson, dels fordi det er vigtigt med inspiration udefra.

Men at området forventer en del af et egnsteater, er helt klart på den skjulte dagsorden. Jørgen Hass nævner flere gange turisterne i sommersæsonen som en vigtig målgruppe. Det kan være teatrets egne folk, der går i aktion - eller de arrangere spændende gæstespil, lave gøglerskole, sommerkurser for teaterinteresserede osv. Blot der sker noget i det nordvestsjællandske sommerland.

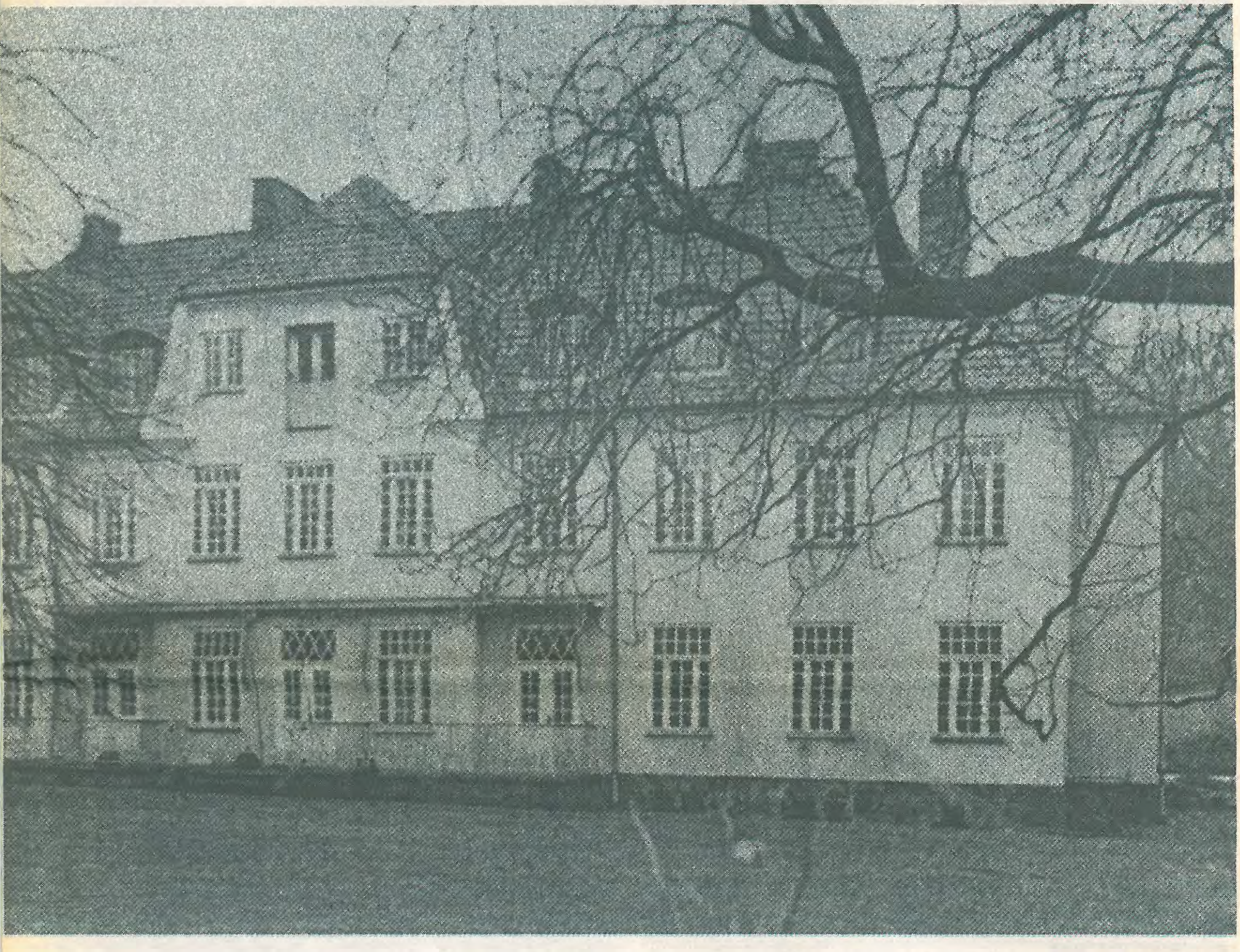
M.h.t. egnsteatret HAR der været mange følere ude i begge retninger mellem etablerede teatergrupper og Projektgruppen. Men sidstnævnte er nok mest indstillet på, at det skal være et NYT teater. Jørgen Hass nævner selv som inspiration »Projekt 94«, hvor en række dygtige teaterfolk er gået sammen om en forestilling. Så kan det vel også lade sig gøre omkring et nystartet teater.

Der i øvrigt forventes at få et rammebeløb på 2,4 mio. årligt at lave teater for. Efter den sædvanlige egnsteaterparagraf, hvor staten refunderer omkring halvdelen (p.t 48 pct.) af det driftsbudget, som amt og de fem kommuner siger god for.

TEATERSKOLE MED STARTPROBLEMER

Mens egnsteatrets rammer synes at ligge nogen lunde fast, forholder det sig anderledes med teaterskolen.
Skolens fysiske placering har hele tiden ligget klar: Det gamle amtshospital i udkanten af Nykøbing Sjælland, hvor de smukke bygninger synes ideelle til det fremtidi-

D AT VÆRE ALVOR

ge virke.

Her har Projektgruppen opstillet et »realistisk ønskebudget« på omkring to millioner kroner. Men på det seneste synes der at være skabt lidt røre om de konkrete planer.

Kulturministeriet - efter sigende primært i form af trevne embedsmænd - er pludselig kommet i tvivl om, hvorvidt endnu en teaterskole overhovedet er nødvendigt. Og man har gjort et stort nummer ud af at pointere, at ministeriet i givet fald kun giver penge til aktiviteter, ikke bygninger og andre driftsudgifter.

Dette bureaukratiske tilbageslag har givet bekymrede miner i Projektgruppen, men en grundlæggende optimistisk Jørgen Hass har valgt at betragte sagen som formuleringsproblemer parterne imellem.

Han ser mindre de opståede uoverensstemmelser som ministerens bakken-ud end som problemer med embedsmænd, der ikke kan eller vil finde de nødvendige midler på budgettet.

Eller som han formulerer det: En kontrovers omkring det politiske system contra det administrative system.

Den forventer han bliver afklaret snarest. Og under alle omstændigheder SKAL der bygges om på det gamle hospital, før det kan tages i brug som teaterskole.

Planerne løber op i 8-10 millioner kroner, og heraf HAR Kulturministeriet bevilget en million kroner i indeværende budgetår. Og de skal jo bruges, så under alle omstændigheder begynder ombygningen i løbet af juni måned. Det er så de lokale kommuner, der skal punge ud til resten.

KURSER TIL ALLE

Og selvom planerne om det tilstødende egnsteater også er spændende, er det selvfølgelig den gamle drøm om en permanent uddannelses-institution for børneteatrene, der især har vakt jubel inden for området.

Ministeriets embedsmænd behøver næppe være bange for, om stedet nu også skal blive brugt til at sikre udvikling og fornyelse for Danmarks største teater.

Projektgruppe-medlem Vigga Bro glæder sig over, at mere end ti års personligt og indædt arbejde for at få en børneteateruddannelse op at stå nu bærer frugt. Vigga Bro har bl.a. som lærer på Statens Teaterskole ivret for børneteatrenes ret til uddannelse og hun var da også primus motor bag det børneteaterprojekt, som seks af teaterskolens afgangselever anno 1988 gennemførte. En tungtgearet rockmusical over Villy Sørensens »Ragnarok«, tilsat interne uoverensstemmelser og alle de andre fortrædeligheder, der kunne være hverdag for de opsøgende børneteatre.

Men generelle ned- og bortskæringer på Statens Teaterskole betød, at projektet blev en enlig svale, og nu er der altså dømt Odsherred for børneteateruddannelsen.

Vigga Bro: »Det er dejligt, at man kan bruge de smukke bygninger i Nykøbing Sjælland til noget fornuftigt. Og hvad kan være mere fornuftigt end at se børneteaterfolket udvikle sig og lære nye ting. Vi håber på, at der bliver mulighed for halvår-kurser, 14-dages-kurser, allehånde tilbud på den nye skole. Når bare det er strikket sammen til formålet og med de bedste lærere, der kan opdrives«.

Teaterskolen skal tilbyde kurser til alle grene af børneteaterlivet: Skuespillere, instruktører, scenografer, teknikere, dramatikere, administratorer m.fl., og det er meningen, at skolen skal trække på et udbredt samarbejde med især Statens Teaterskole, når det gælder lærerkræfter og anden know how, fordi såvel økonomi som det brede uddannelsesspekter sætter grænser for, hvor mange fastansatte skolen kan rumme.

AKTIVITETER FRA SOMMEREN 1995

Den grænse forventer Jørgen Hass faktisk bliver sat ved én - selve lederen. Til gengæld forventer han, at skolen eventuelt kan holde åben hele året - evt. således at der i sommermånederne (der er den igen) bliver gøglerkurser og andet for ikke-professionelle teaterfolk.

Og dermed nåede vi frem til betalingsspørgsmålet. Det er tanken, at teaterskolen tilbyder »gratis« undervisning til teaterfolkene i stil med andre undervisningsinstitutioner, men at man måske kan operere med visse indtægter for kurser med egenfinansiering, hvis grupper/teaterskoler/andre beder om at få oprettet særlige kurser med specielt designet indhold osv.

Jørgen Hass: »Selvom Projektgruppen vil fremlægge planer for driften og indholdet - og her regner jeg med at de politiske beslutnings- og tilskudsgivere stort set overlader bordet til børneteatereksperterne i gruppen - bliver det selvfølgelig den kommende leder, der skal tegne det store billede af den fremtidige børneteaterskole«.

Den endelige organisatoriske konstruktion for teaterskolen ligger også åbent. Men Jørgen Hass anser det for givet og naturligt, at de politisk repræsentanter for kommunerne skal have sæde i en fremtidig bestyrelse for teaterskole og egnsteater. Om teaterkyndige så også skal være med i bestyrelsen eller eventuelt i et dertil indrettet uddannelsesudvalg, er ikke klargjort.

Hvad der ligger helt fast er dog, at Projektgruppen om ikke alt for længe vil være klar med stillingsopslaget til det dobbelte - og dobbelt spændende teaterprojekt i Odsherred.

Og at man forventer egentlige aktiviteter fra sommeren 95...

Sagens kerne. Corona Danseteaters forestilling »Heavy« med den nye besætning: Birgitta Præstholm og Jens Bjerregaard. Foto: Ole Tage Hartmann

Kan utilfredse købere få dekort på prisen, hvis en forestilling ikke lever op til forventningerne? Kan et teater skifte en forestillings medvirkende ud, uden at meddele det til køberne? Det er nogle af de principielle spørgsmål, som en usædvanlig sag mellem Odsherred Teater- og Musikforening og Corona Danseteater rejste

BØRNETEATER MED DEKORT?

Af Carsten Jensen

Hvis en turneforestilling fra et af de store voksen-teatre skifter besætning; dvs. hvis nogle af de kendte skuespillere udskiftes med nogle mindre kendte - så skal køberne i de lokale teaterforeninger tilbydes dekort på prisen. Fordi det er så meget vanskeligere at hive den lokale teaterforenings medlemmer i teatret, hvis der ikke er »kendte« med. Det er i hvert fald tankegangen bag de forhandlinger, der p.t. foregår mellem Danmarks Teaterforeninger og producenterne af voksenteater.

Den slags har børneteatrene har aldrig stillet op på - bl.a. fordi man ikke opererer med »kändis«-begrebet eller den tilhørende salgseffekt. Her sælger man forestillinger og ikke skuespillere. Og det meddeles ikke nødvendigvis direkte til køberne, hvis en spiller skiftes ud i den pågældende forestilling.

Men nu har en kontrovers mellem Corona Danseteater og Odsherred Teater- og Musikforening sat gang i de principielle diskussioner.

Handlingsforløbet: Corona Danseteater har produceret ungdomsforestillingen »Heavy«, som medlemmer af Odsherred Teaterforening så under den store festival i Aalborg i 1993 og efterfølgende købte fem opførelser af til fem skoler i Odsherred.

UDSKIFTNING AF SPILLEHOLD

Men desværre for Corona vælger forestillingens to dansere siden at takke ja til mere lukrative tilbud og to nye dansere bliver - efter audition - håndplukket af Coronas leder og koreograf, Jørgen Carlslund. Derefter iværksættes en intensiv re-indstudering af »Heavy« - inklusive visse justeringer i forestillingens udtryk, bl.a. fordi ikke to dansere har ens udtryksmåde. Corona fastholder dog, at der er tale om den samme forestilling trin for trin. Forestillingens instruktør tilmed, at den er blevet bedre.

De medvirkendes navne bliver rettet i pr-materialet, men udskiftningen ikke meddelt køberne, herunder de fem skoler i Odsherred.

Efter besøg på de fem skoler klager arrangørerne fra Odsherred Teaterforening over, at man ikke har fået den vare, man har betalt for - i og med begge de oprindeligt medvirkende var skiftet ud. Og at samtlige elever og lærere ved de fem forestillinger har været utilfredse med oplevelsen.

Det er den eneste klage, teatret har modtaget over forestillingen, der spillede 34 gange i den omtalte sæson med den nye besætning.

Ved en efterfølgende kontakt mellem teater og køber foreslår Sven Langhans, bestyrelsesmedlem i Danmarks Teaterforeninger (DT) og medlem af UBOT, at sagen ordnes i mindelighed mod et afslag i forestillingsprisen - en dekort - med henvisning til bl.a. den forringede oplevelse og de igangværende forhandlinger med voksenteaterproducenterne.

Corona føler sig udsat for et ultimativt krav om 25 % afslag i prisen, Langhans anfører selv forhandlinger omkring 10-20% - og her er de to stridende parters forklaringer allerede på himmelflugt væk fra hinanden - inklusive beskyldninger om arrogant optræden; urokkelig stejlhed; smækkende telefoner og skjulte trusler.

PRINCIPPERNE

Det korte af det lange er imidlertid, at for Corona Danseteater er det principielle i diskussionen, at der er tale om den samme forestilling, man opererer ikke med et »stjerne-begreb« og de nye dansere er fuldt så professionelle som den første besætning. Desuden henholder de sig til, at medlemmer af Børneteatersammenslutningen (BTS) ikke må give rabatter - og føler i øvrigt, at Langhans fremsætter »trusler« om at gå videre med sagen i DT og UBOT, hvis ikke prisafslaget accepteres.

Teatret fastholder igen, at man ikke giver sig af med kunstneriske discount-løsninger og at der derfor ikke er tale om, at forestillingen »Heavy« er blevet dårligere med de to nye dansere i rollerne. For dem er principperne meget vigtigere end pengene, som teaterforeningen i givet fald gerne får retur.

Langhans fastholder på vegne af køberne og Odsherred Teaterforening, at sælger ikke har overholdt kontrakten, fordi man har foretaget væsentlige ændringer uden at underrette køber Man har kort sagt ikke har fået den bestilte vare og ønsker det markeret ved et afslag i prisen.

Langhans meddeler så afslutningsvis, efter at have fornemmet manglende respons fra Coronas side, at han vil forelægge sagen for BTS og DT med henblik på at få en uvildig afgørelse, som man så vil rette sig efter.

Såvel Corona Danseteater som Sven Langhans henviser altså til overordnede principper for teaterformidling og forholdet mellem sælger og køber. BTS har ingen præcedens med hensyn til den slags sager. Teaterrådet, der også bliver orienteret om sagen, ønsker ikke at udtale sig.

AFSLUTNINGEN

Bestyrelsen for Børneteatersammenslutningen konkluderer, at Corona ikke har forsøgt at forholde teaterforeningen oplysninger om de medvirkende; at man ikke ser grund til at betvivle forestillingens kvalitet og at der følgelig ikke bør sættes spørgsmålstegn ved betalingen.

Samtidig beklager man dog, at Corona ikke eksplicit har understreget overfor teaterforeningen, at der var tale om nye medvirkende. Bestyrelsen for BTS ser det endvidere som et positivt tegn, at køber reagerer på misforhold - og vil nu snarest over for medlemsteatrene »understrege nødvendigheden af, at køber gøres opmærksom på alle væsentlige forandringer af en forestilling, som teatret eventuelt har lavet, for at give køberen mulighed for at reagere over for disse«, som det hedder i redegørelsen.

Og sagen er nu sluttet med bl.a. en skriftlig beklagelse fra Corona til Odsherred, opløsende personlig snak og nævetrykken - og bestillinger fra Odsherred Teaterforening af Corona Danseteaters nye forestilling...

En beskeden og aldeles udækkende sondering i henholdsvis producent- og køberlejr viser dog, at problemet ikke uden videre kan fejes af banen som en enkeltstående begivenhed, forårsaget af indbyrdes misforståelser.

Teaterfolk på området udtrykker bestyrtelse over Odsherreds handlemåde, brugere kan sagtens følge teaterforeningens fortørnelse over ikke at være blevet orienteret om ændringerne - med efterfølgende mulighed for at afbestille forestillingen.

Sagen fik heldigvis en fornuftig afslutning, men de principielle aspekter kan godt tåle at blive stående lidt endnu...

Festival på Vestfyn:

DA FESTIVALEN GIK I KAGE

Den store børne- og ungdomsteaterfestival blev som vanligt afviklet efter alle kunstens regler...

Efter den officielle åbning i Aarup søndag aften kunne de mange børneteaterbiler de følgende dage få lov til at køre de sydvestfynske landeveje tynde i bestræbelserne på at udbrede festivalens glade budskab om gratis børneteater til alle.

Det gjorde de med stor energi og dygtighed helt frem til den afsluttende weekenddel, hvor de samme 70 teatergrupper kunne afvikle et par hundrede teaterforestillinger i løbet af lørdagen og søndag.

Med de mange og lejlighedsvis lange billetkøer, som nogen fandt en pestilens og andre et godt forum til udveksling af tips og karakterer. Helt som det plejer at være. Med de mest populære forestillinger afviklet i nærmest euforisk overfyldthed. Helt som det plejer at være. Med weekendens madsted i næsten panisk overarbejde for at betjene alle publikummerne. Et rykind af den størrelse havde de lige godt ikke regnet det. Det var helt som det plejer at være.

Med alle problemer forsøgt løst på forhånd (busdrift til de afsidesliggende spillesteder, skilte om dit og dat og alting, programmer med udførlige data osv.) - helt som det plejer at være.

KRABBES KAGE

Og så alligevel. Forstander Palle Krabbe og hans medarbejdere og elever sørgede for gratis kaffe, te og kage i en lind strøm i den solbeskinnede have på Køng Folkehøjskole i Glamsbjerg, hvor en del af weekendens festivalforestillinger blev afviklet. Helt på eget initiativ - og til stor fornøjelse for ganske mange af festivalgæsterne, der således fik et meditativt og vederkvægende afbræk i det organiserede kaos.

Kagebordet var et af de få helt uberegnelige og spontane indslag i en ellers gennemorganiseret festival. Og så det usædvanlige, at der var stående applaus til flere af festivalens bedste forestillinger. Det var ikke helt som det plejer.

Men ellers. Det organiserede vanvid af børneteaterudbud er næsten umuligt at beskrive for folk, der aldrig har gæstet en festival - og for de tusinder, der har prøvet turen, er prosaen overflødig.

Så lad os nøjes med at konstatere, at såvel ugen som weekenden var en succes for festivalen, for lokalområdet (og dermed de seks kommuner og Fyns amt) og for børneteatret - og så springe direkte til det, som det trods alt drejede sig for de fleste publikummer i voksenstørrelse: At glæde sig over den kulturelle manifestation, granske sæsonens udbud og om muligt finde den helt rigtige forestilling til hjemkøb.

Børneteateravisen faste anmelderkorps var naturligvis også på pletten - og de følgende sider er deres kulturelle forbrugervejledning...

caj

Fotos: Palle Berg og Flemming Hansen

ANMELDELSER

Mie Brandt Henriksen, Torben Vadstrup og Torkild Lindebjerg i Dickens gamle London. Foto: Thomas Petri

ALIBIET I ORDEN

Nyt egnsteater giver med »Oliver Twist« de store institutionsteatre kamp til stregen

Zeppelin: »Oliver Twist«. Charles Dickens. Bearbejdelse og instruktion: Hans Rosenquist. Scenografi: Karen Bro. Medvirkende: Zeppelins ensemble. Aldersgruppe: 7 år og opefter.

Teater som profession er højt prioriteret i teatret Zeppelins udgave af den klassiske traver »Oliver Twist«. Håndværket er på plads og i orden hele vejen rundt fra Rasmus Haxens formidabel spil som Fagin til den korte, barnerunde Mie Brandt Henriksens Oliver.

Imellem disse to folder handlingsgangen sig ud lige efter den drevne iscenesætter, Hans Rosenquist,' brogede bog. Her er totalteater i al sin glans med musik og scenepragt - selvom scenografien blot består af få, koncentrerede elementer. Med fart og hurtige skift fra situation til situation og fra den ene rolle til den næste og tilbage igen hen over det store, åbne gulv. Her er også det obligatoriske overspil i et par biroller, men det gør mindre, fordi helheden fungerer så overbevisende flot og medrivende.

Det er ikke i Zeppelins udgave, der lægges op til sentimentalitet udover, hvad Dickens selv dikterer. I hans gamle London lever man livet råt og tragisk eller velbehageligt blødsødent alt efter, hvad pengepungen formår og hvem, man er født af. Mellemveje findes, dog i så fald ikke i kraft af hæderlig, fortjenstfuld indsats, men ved bedrag og spekulation.

Alt det er beskrevet minutiøst af forfatteren, som ikke kunne vide for 150 år siden, at vor del af verden ikke har forandret sig meget. Og da slet ikke det postthatcheriske England.

Derfor er man også langt ad vejen taknemmelig for, at forestillingen forlader sig på publikums egen evne til at drage paralleller til eksempelvis nutidens gadebørn. Lige indtil
Rosenquist selv - ironisk nok - alligevel får sat spørgsmålstegn ved, om det er tilstrækkeligt for en tidssvarende teaterforestilling med børn som målgruppe. Uanset, om de ser på med eller uden deres voksne.

Problemet er ikke de ydre omgivelser, dem har tilskuerne set i alverdens kyseklædte tv-serier og film-musicals. Men Olivers univers er en epoke, der samfundsmæssigt er de fleste børn komplet ukendt, hvorfor de netop er ude af stand til identifikation i forhold til handling og personer. Tilbage står så, om de voksne vil og kan give de nødvendige forklaringer, hvis »Oliver Twist« skal være andet end overfladisk underholdning. Blot serveret i en mere dynamisk og seværdig udgaver end den institutionsteatrene spiser børn af med.

Slutningen tyder på, at det er Zeppelins hensigt. Det er også et indlysende alibi for at udgøre en helhjertet - og tiltrængt fornyende - del af dansk børne- og ungdomsteater. Hans Rosenquist, der under hele forestillingen har holdt pegefingrene godt begravet i lommerne, vil trods alt have det sidste ord - og får det.

Når de medvirkende slutter »Oliver Twist« i kostumer, der signalerer nutidens hårde miljøer, og tavse samler rekvisitterne sammen melder spørgsmålet sig. Hvad var der sket, hvis forestillingen havde turdet begynde dér.

RANDI K. PEDERSEN

ULVEN KOMMER

Grete Tulinius er en poetisk og grov gave til dansk børneteater i en forestilling, der trænger til at blive slebet til

Jomfru Ane: Rødhætte for tøser over 14. Forfatter: Cordula Nossek og Grete Tulinius. På scenen og i sengen: Grete Tulinius. Instruktion: Ellikka Lindén. Scenografi: Tom Valentin. Aldersgruppe: (piger) over 14 år.

Scenografien er en god gammel seng på højkant. Og åbningen er genial: En lidt flakkende lygte under dynen og tilbageholdte fnis. Der er noget på færde. Mor skal ud og besøge Ulf eller Irmelin og imens smuglæser datteren »Kærlighedens ABC«. Hun leger rolleleg med sine dukker og glider umærkeligt ud og ind ad en stor pubertetspiges fantasier om mænd og kvinder - udfra moderens venner.

Det er ikke længere den lille pige, der skal til bedstemor med kage og bliver ædt af ulven og frelst af jægeren med happy end. Denne udgave af Rødhætte er en meget kompleks teatermontage med skuespiller, lys, dukker og musik.

Første gang hun møder ulven, ender det næsten med en legende voldtægt. Næsten. Han er en værre en. Det understreges af en ældre veninde, som Rødhætte får: Irmelin Rose, Irmelin Sol, der synes mænd er åndsvage selvom »de er vilde med mig«.

Og det demonstrerer ulven og jægeren til fulde. Den første er en doven elsker og den anden en hyklerisk kavaler, der også kun er ude efter hendes krop - til »ægteskabets sikre havn«, der værner mod Hiv & Aids. Kun Irmelin er en rigtig kærlig veninde.

Denne forestilling var lige blevet klar til Børneteaterfestivalen, så den kan nå at blive slebet bedre til endnu. Bortset fra starten tog det noget tid at få historien egentlig igang.

Der er mange herlige ordspil, stemningsskift og associerende situationer, men tankegodset virker noget ensidigt.

Irmelin er for gammel i forhold til Rødhætte, for voksen og erfaren til at være vedkommende nok. Og til at være et ordentligt alternativ til de gamle grise - eller rettere ulve og jægere. De er midaldrende mænd eller mænd i alle aldre og per definition åndsvage?

Og kvinderne i øvrigt? Ikke Tante Grøn, Tante Blå og Tante Lilla. Men Tante Agnete, der var en tidlig ligeretsforkæmper med rævepels, Tante Charlotte der var teoretisk rødstrømpe og praktisk tjenerinde og endelig Tante Berit, der har manden på krogen som en lille slatten fisk, der også lige skal kilde lidt oppe til højre.

Hvor meget kan rødhætter bruge disse historiske tanter og kritikken af dem til i 1994? Hvem kan de egentlig stole på og identificere sig med - er den erotiske fremtid kun én lang kønskamp? Munterhed, ironi og selvironi blandes noget uklart i denne forestilling. De erotiske fantasier er dejlige at få plads til, men de skal ikke have noget med den erotiske virkelighed, udforskning, udvikling og faktiske modning at gøre?

Kun en mands mening? Ikke udelukkende. Nogle af tøserne syntes, det var lækkert med fantasierne, men de var osse lidt forvirrede bagefter. Men forestillingen kan jo udvikle sig. Og Grete Tulinius er i hvert fald en poetisk og drilsk og grov gave til dansk børne- og ungdomsteater. Og her akkompagneres hun fint af en mandlig bassist. Se og hør selv.

JOHN ANDREASEN

Grete Tulinius får hjælp af Olav Gudnason i »Rødhætte for tøser over 14«

FOR MEGET AF FOR LIDT

Indpakningen er ferm og fantasifuld, men nogen motivation bag meget af teatret for de 3 - 8 årige er ikke til at få øje på

Filuren: »Dodis dagbog«. Instruktion: Gitte Aagaard. Scenografi: Uffe Blaabjerg og Hanne Lyngbye. Musik: Morten Schmidt. Medvirkende: Karen Abrahamsen og Morten Schmidt.

Bjørneteatret: »Nattens drømme«. Tom Nagel Rasmussen. Instruktion: Joan Præst Linde. Medvirkende: Inge Duelund Nielsen og Tom Nagel Rasmussen.

Tendensen er ikke til at tage fejl af. Det bliver stadig mere vanskeligt at finde forestillinger af ordentlig kvalitet for børnehavebørn og de mindste skolebørn. Her skal omtales et par af Børneteaterfestivalens premierer, som er typiske for den stagnation - eller tilbageskridt - der præger området. Men adskillige andre synes at stikke fast i det samme fravær af idéer og dramatisk substans, der afslører en fatal mangel på indre nødvendighed bag de temaer, som tages op.

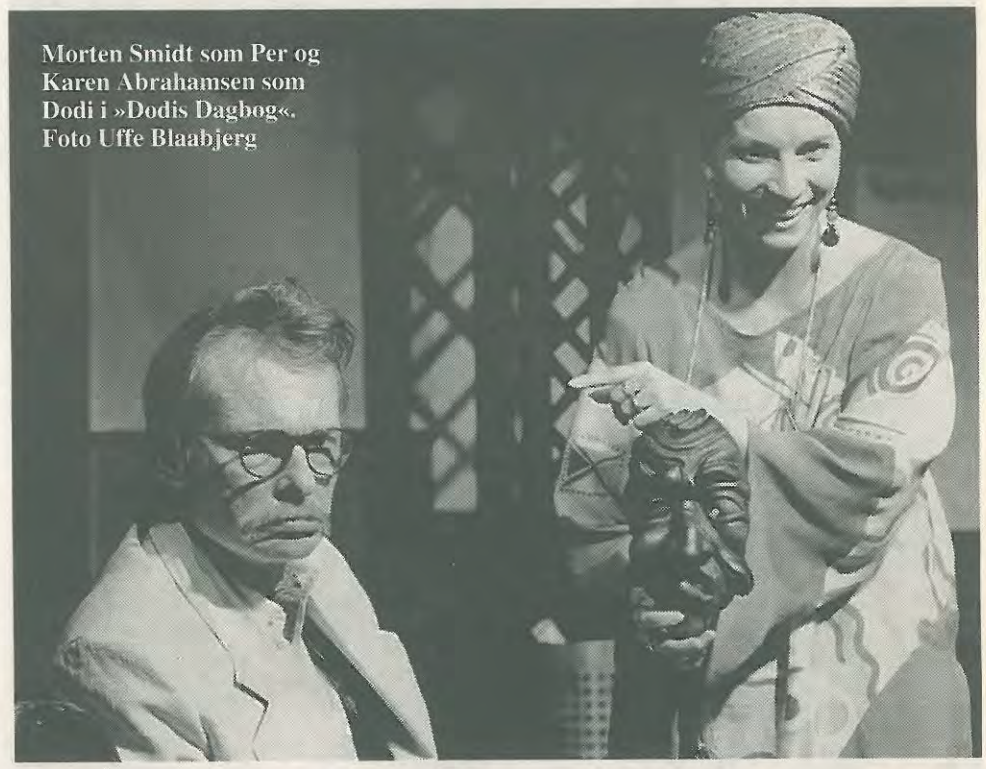
Men kan få det indtryk, at nogle børneteatre er blevet komplet ligeglade med det yngste publikum og kun spiller for de medvirkendes egen fornøjelses skyld. Men årsagen til det fattige teaterudbud til denne gruppe skal nok også søges i en vis træthed og i en privatsfære, der retter opmærksomheden mod de store børn og unge.

Det er en misére, der kan rådes bod på. Midlet til at ændre tingene tilstand hedder professionelt skrivende dramatikere, som ikke stilles overfor en bunden opgave. Tværtimod kan de selv levere varen i form af stykker med et lødigt og originalt indhold. Hvis de får lov.

For hvis det ikke er udtryk for en vis hjælpeløshed, men et klart valg, så er en forestilling som »Dodis dagbog« om den adelige Dorothea von Tastenskjold, alarmerende som børneteaterprojekt. Alene damens navn og hendes ven Per, som kaldes »Pierre«, taler sit tydelig sprog om, at morskaben er helt på de voksnes præmisser. Ligesom den skjulte dagsorden mellem de to, der har mere på hinanden end gamle rejseminder fra hele jordkloden og Dodis manglende tidsfornemmelse.

Det samme gælder den eksklusive »Titanic-stil« i scenografiens metropol-banegård, som Filurens lystspil udspiller sig i. Ligesom Dodis højhælede, klokkehatteklædte skabekrukke med overklassediktion også lader sig opleve hos andre børneteatre. Hos Dodi dog med den formildende omstændighed, at Karen Abrahamsen formår at trænge igennem mahognylak og mascara og kommunikere fint med tilskuerne om historierne i dagbogen - trods deres eksotiske indhold.

Men igen må man spørge, om det skal tolkes som utilgiveligt overfladiske forsøg på fornyelse, der i så fald helt lader de små tilskuere bag sig. Eller om teatrene bare er ligeglade med, at en forestillings visuelle og sproglige signaler ikke kan afkodes af børnene. For uanset at »Dodis dagbog« er udstyrsmæssigt flot og rapt iscenesat og spillet har forestillingen ingen anden oplevelse at tilbyde de små tilskuere end lystspilgenrens tvetydige ironi.

Morten Smidt som Per og Karen Abrahamsen som Dodi i »Dodis Dagbog«. Foto Uffe Blaabjerg

Tom Nagel Rasmussen og Inge Duelund Nielsen i »Nattens Drømme«. Foto: Torben Huss

DRØMME I METERMÅL

Med »Nattens drømme« går Bjørneteatret i den helt modsatte grøft og laver minimalteater, så man skal bruge lup for at finde dramatikken. Men resultatet i forhold til publikum er det samme, en altfor ringe oplevelsesmulighed.

Indledningsvis spiller de to medvirkende på fløjte og guitar og giver forestillingen lidt stemningsfuldt udtryk. Siden går spillet nærmest i stå.

Ganske vist bliver der råbt ret hysterisk af en drømmegeneral, der ikke kan få sin vilje, men det skal - eller kan - man ikke lægge for meget i. Det drejer sig nemlig ikke om en konflikt, der præsenteres, vendes og drejes for så måske at løses eller nå et ny fase. »Nattens drømme« stiller kun spørgsmål på skrømt, meget lidt kommenteres, og intet gennemgår nogen udvikling fra start til slut.

Et barn lægges omstændeligt og med et indslag af mystik til at sove, hvorefter legetøjet giver sig til at lave ballade.

Man må sige, at historien er kendt - for ikke at sige verdensberømt, eftersom den jo hører til et af H.C. Andersens standardværker. Men den sættes ikke ind i nogen ny sammenhæng.

Barnet sover og siden vågner det igen - og det er så det.

Imens præsenteres tilskuerne for en stribe billedflotte, sceniske effekter, der uden begribelig sammenhæng defilerer over scenen eller dukker op bag ruden som søde dyr. En voksen kan nok associere til en slags »Stream of consciousness« i underbevidst udgave, men kan 3 - 8 års børn det også?

Får de mon en oplevelse af, at »Nattens drømme« måske er et spil, hvor de medvirkende går ind i det sovende barns drømme og eksponerer dem på scenen. Når det, tilskuerne ser, blot er et par voksne, der leger med hånddukker og småting, som de selv plejer at gøre det.

Det virkede ikke sådan.

RANDI K. PEDERSEN

EVENTYRLIG REJSE

Smuk og munter musikalsk underholdning for små og store

Teatret Månegøgl: »Elverklokken« af og med Hanne Trolle for de 1½-4 årige. Instruktion: Peter Hesse Overgaard. Scenografi: Kirsten Victoria Lind. Musik: Johannes Mørch & Henrik Hall.

Som titlen siger: En fabulering over H.C. Andersens »Elverhøj« og »Klokken«. En fortælling fyldt med eventyr, poesi og munterhed, fortalt af den voksne Skidtpyt, der til forveksling ligner den lille dukke Pyt. Pyt er nysgerrig og modig og vil gerne se sig om i en meget stor verden, men det er rart nok at have en større med til noget af det. Sådan kan man også godt have det som lille tilskuer på vej gennem en eventyrlig rejse, hvor skovens træer og bakker og alt muligt andet forvandler sig foran en.

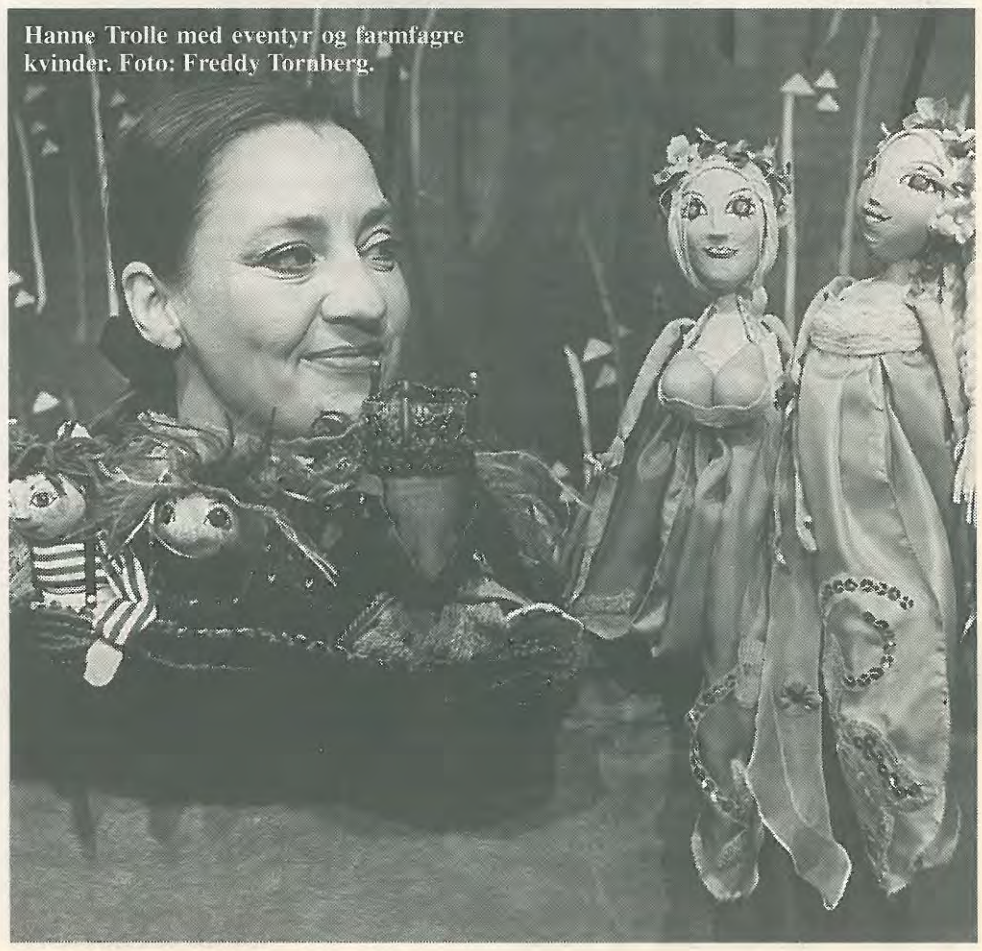
Vejviseren er et flot firben, der skal til fest i Elverhøj i aften. Lille Pyt flyver med på ryggen af en ravn og sejler på en gren sammen med andre småvæsner mod det eventyrlige. Undervejs møder hun bl.a. det gamle ægtepar Sct. Hans-ormene. De er sjove, for den ene er meget hurtig og den anden meget meget langsom. Og sådan veksler forestillingen mellem rolig alvor, noget spænding og pludselig forløsende munterhed. Ikke mindst det siamesiske makkerpar Freddi og Teddi. Det er et par herlige dummernikker, der ikke så godt kan holde på en hemmelighed, men som sagtens kan danse samba.

Og ravnen, der viser sig at være en giftelysten konge, der ikke kan synge. Han er »i virkeligheden« en kedelig karl, der bare vil have sig en køn kone til at underholde sig. Det gider to ud af tre piger ikke. Slet ikke en swingende, barmbesværet Dolly Parton! Men kongen får sig en kone, alle klokkerne bliver fundet og hængt op i Elverhøj, og de russisklignende danserinder slutter ballet flot og fejende, inden rejsen går tilbage til grenen på det store træ.

Et par pip fra småtingsafdelingen: Freddi & Teddi er lige ved at ævle for længe. Og hvis Elverhøj kunne åbnes og lukkes af en kæmpelang og lydløs lynlås, så ville timingen og overraskelsen af højens hule være helt perfekt.

»Elverklokken« er god, smuk og munter, musikalsk underholdning for både små og store øjne og ører.

JOHN ANDREASEN

Hanne Trolle med eventyr og farmfagre kvinder. Foto: Freddy Tornberg.

I »Av for katten« er hånddukken, Egon, Anne Nøjgaards eneste medspiller. Men han er også kær. *Foto: Svend Erik Sokkelund*

BØRNETEATRETS SUPERBAND

Flot episk teater med kommenterende sang og musik om krigens gru og fjendebilleder

Projekt 94: Den Jord Du Gik På. Forfatter og komponist: Michael Ramløse. Instruktør: Hans Henrik Clemensen. Scenograf: Claus Helbo. Kostumer: Gitte Baastrup. Medvirkende: Bodil Alling, Anne Albinus, Erik Hovby Jørgensen, Ole Sørensen, Hans Rønne og Simon Vagn Jensen fra Gruppe 38, BaggårdTeatret, Møllen og Teatret. Aldersgruppe: 10-14 årige.

Det kunne være Mutter Courage's krigshærgede børn. I evigheder har de været midt i rædslerne. Nu forsøger de at slippe bort fra dem i 1994.

Nat. Trommer. Helikopterlyd. Fem store børn forsøger at slippe ud i friheden. Men de kender ikke vejen til grænsen. Måske går de fremad, måske går de i ring. Scipo, der beskytter sig og holder humøret oppe hos de andre en tid vhja galgenhumoristiske vittigheder. Andor, den store krigersøn, der er forelsket i Mira.

Tally, der er Andors lillesøster og dødsyg. Mira, der er blevet voldtaget som 13-årig og derfor ikke kan klare kropskontakt. Den følsomme Iliami, hvis nabo skød hans hund. Alle er de blevet for tidligt og for lidt voksne i en barsk virkelighed. Og langsomt bukker flere under på flugten.

Det er moderne, episk teater med kommenterende sang og musik. Mellem scenerne fortælles den enkeltes historie nøgternt ansigt til ansigt mellem den spiller og tilskuere. Men det er også en hjertevarm, underfundig og livsglad, musikalsk forestilling.

En fuldstændig betagende scene er Tallys fødselsdag, hvor de alle midt i trængslerne har haft omsorg nok til at finde en gave frem til hende. Undtagen hendes egen bror. Rystende smukt!

En række dilemmaer rulles op: Hvor er den moralske bundgrænse, når man trues på livet? Skal børn tage ansvaret for voksnes handlinger og holdninger? Hvordan kan man kæmpe for alt, hvad man har kært? Hvordan brydes fjendebilleder? I denne forestilling sættes mange af disse spørgsmål på spidsen, da børnene møder Eiric, som er et af fjendens børn. Skal han straffes for det? Kan man stole på »en af dem«? Eiric tages med, men det gør det ikke lettere.

Budskabet er råt og reelt: Der har været krig eller borgerkrig til alle tider og dette er ikke den sidste krig. Men håbet er der også: børnene holder ud i otte dage, i fyrre dage, i ... De har endnu ikke fundet grænsen, men i nat er der mange stjerner. Det bliver en fin dag i morgen, siger Mira og Eiric samstemmende.

Claus Helbo har lavet et råt og smukt ingenmandsland i træ. Og bagtæppet er et gammelt sejl fra Fulton.

Projekt 94 er sådan en slags Børneteatrets Superband. Nej, heldigvis er der mange andre glimrende børneteaterfolk i Danmark. Men engang imellem er det alligevel forfriskende, at forskellige gode folk går sammen og laver et stærkt stykke arbejde. Her er der en række markante spillere, som hver især kan tage fokus, men som virkelig giver plads til hinanden uden at miste sit eget ståsted. Flot!

JOHN ANDREASEN

KATTENS OGSÅ

En ny forestilling for børnehavebørn af Teatret Lampe var et af festivalens få, uforudsigelige tilbud til denne aldersgruppe

Teatret Lampe: »Av for katten«. Instruktion. Susanne Oldenburg. Scenografi: Marianne Jørgensen. Medvirkende: Anne Nøjgaard. Aldersgruppe: 3-8 år

Få arbejder så synligt som Teatret Lampe med at videreudvikle teatret for gruppen i børnehave- og førskolealderen.

Hvor andre kører på den sikre rutine eller bare interesserer sig for noget andet, er forestillingen »Av for katten« både en oplevelse og en udfordring for tilskuerne. Hvor det første er sikret et godt stykke af vejen takket være den eneste medvirkende, Anne Nøjgaards, aldrig svigtende omhu for at holde tæt kontakt til børnene.

Mens udfordringerne - i form såvel som indhold - er blevet så voluminøse, at de er nær ved at sprænge rammerne for, hvad man kan kaperere selv som 8-årig.

»Av for katten« lægger bragende godt ud med en appel fra den søde, men hektiske Esmeralda til publikum om lige at måtte sove to minutter til. »Når man nu sådan er blevet lagt på sengen, før det egentlig er nødvendigt for at komme rettidigt på arbejde.

Det kommer hun nu ikke alligevel, hende konen med det sære navn og tøj som fra starten af århundredet - hvorfor for resten det? Eftersom hendes knaldrøde, vildt avancerede mappe anno 1994 viser sig at have magiske kræfter og også sans for poesi. Begge dele konfronteres Esmeralda med, da mappen overtager styringen og under stor ståhej i trafikken tager hende med til en fortryllet have. Et sted, hvor blyanter bliver til blomster og asfalten en grøn plæne.

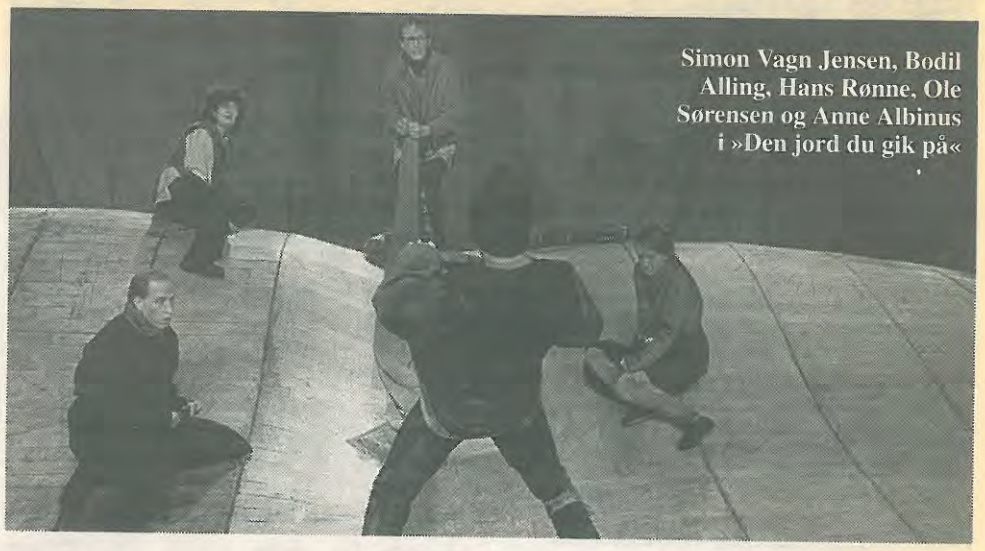
Der er også en for aldersgruppen tilsyneladende obligatorisk dukke med - en kat selvfølgelig - ved navn Egon, som bruges med behersket omtanke. Katten er hendes barndoms kæledyr, men i øvrigt en robust fyr, Han æder hendes far og mor, for at de ikke skal gå fra hende, sådan som de gjorde før i tiden, men denne makabre del af historien forgår heldivis ned i mappen.

Således har »Av for katten« både en idé, en historie og kunstnerisk formåen til at gennemføre begge dele. Det er en forestilling, som er i stand til at forholde sig til hverdagens modsætninger mellem lyst og pligt i konkrete og humoristiske billeder helt uden firkantede formuleringer. Uden at sproget eller replikken i lades stikken - tværtimod leges der en del med både rim og ordspil. Alt sammen kvaliteter, der efterhånden ligner en mangelvare blandt forestillingerne for de 3 - 8 årige. Alligevel har »Av for katten » nogle svagheder, der gør den uhensigtsmæssig svær for målgruppen

Forestillingens problem er dels, at den har altfor mange sidehistorier med imaginære personer og får for mange løse ender. Dels er den hurtigt klippende iscenesætelse og Anne Nøjgaards energiske spillestil så flagrende og forceret i tempo, at det er svært at hænge på i farten og få tid til at orientere sig i spillet.

Dermed er »Av for katten« også karakteristisk for, hvad der kan blive et permanent problem for Teatret Lampe. Det er, at dynamoen i hele det kunsteriske udtryk, Anne Nøjgaard, påfaldende mangler en medspiller på sit eget niveau.

RANDI K. PEDERSEN

Simon Vagn Jensen, Bodil Alling, Hans Rønne, Ole Sørensen og Anne Albinus i »Den jord du gik på«

VOKSNE LEGEBØRN

Den lille æblekrig

Teaterklanen: En Lille Larvelyd. Af Søren Christensen, der spiller sammen med Mette Steen. Scenografi: Bo Emrik Pepke. Komponist: Allan Pihl Christensen. Aldersgruppe: 1½-4 år.

Eva går og gør rent, men hun er lidt ked af det i dag, for hendes elskede træ skal fældes. Hun snakker med børnene om, hvor meget dejligt man kan lave i en have: Trille i græs, se, stå på hovedet og meget mere. Man kan også blive skubbet af en kat og få en flue på næsen. Og møde Svend, som gerne vil flyve selvom han kun er en lille larve - en meget nysgerrig støvekostelarve. Mette Steen har et herligt gummifjæs til Svend og gode stemmemæssige markeringer af Eva og de forskellige figurer.

Eva er lidt bange for Arthur, der har krævet træet fældet, men egentlig er de to voksne legebørn og det lykkes hende at få den stive Arthur til at droppe noget af autoriteten.

Han burde nok også droppe sin sang, for der er ingen kontakt med tilskuerne. Men med Svend som hjælper får Eva og Arthur leget sig igennem årets gang fra sommerens motorbåd og vandski over efterårets trækfugle og nedfaldsæbler forbi vinterens isskøjteløb til forårets genkomst, hvor Svend flyver. Han er blevet en sommerfugl.

[illegible] kor, altsammen vhja dagligdagens [illegible] skurebørsterne, [illegible] støvekosten osv.

Og Eva bliver lidt glad for Arthur, som (vistnok) glemmer at fælde hendes træ, og i stedet deler han nogle af sine æbler med hende og børnene. De er skrællet med en meget lynhurtig kniv udebagved og lige til at gnaske i sig ...

JOHN ANDREASEN

Maria Myrgård i »Filijonken«. Foto: Einar Vid Neyst

GODT PÅ VEJ

Med en tragikomisk historie om Filifjonken viser Patrasket en udvikling, der er værd at følge

Patrasket. »Filifjonken, som troede på katastrofer« efter Tove Janssons fortælling. Instruktion: Claus Mandøe. Scenografi: Maren Grosen. Medvirkende: Maria Myrgård og Giulia Pataro. Aldersgruppe: 5-10 år

Scenografien er den halve forestilling. Sådan at forstå, at de medfortællende scenebilleder holder opmærksomheden fangen omkring det, der foregår mellem de to medvirkende i »Filifjonken, der troede på katastrofer.«

Nøjagtig som deres enkle, pantomimisk prægede spillestil er de rammer, som historien om den ængstelige - og elskelige - Filifjonken udspiller sig i, en anelse skæve og anderledes. Lige nok til, at de 5 - 9 årige bliver nysgerrige og får skærpet deres forventninger til, hvad der mon skal ske i det store, mørke, let ludende hus ved havet. Der faktisk minder en hel del om en moderne, kunstnerisk installation.

Egentlig sker der ikke det store - i hvert fald ikke, hvad den ydre handling angår. En lille, spinkel skikkelse tripper rundt - der trippes meget i dansk børneteater - og fejer, mens hun smånynner. - Fejning og nynnen er også meget anvendt i børneteaterforestillinger. Ligesom de allesteds nærværende håndukker, som i »Filifjonken« bruges med omtanke og derfor også med god effekt.

Senere får hun besøg af en dame, der er omfangsrig og voldsomt interesseret i kager. Langt mere end i at lytte til Filifjokens frygtsomme bekymringer for en katastrofe, der ganske sikkert snart vil indtræffe. Det er Filifjonkens faste overbevisning, for modsat kagedamen hører hun til dem, som tager sorgerne på forskud.

Men da katastrofen så omsider indfinder sig som en solid gang storm efter det fine vejr, viser det sig, at Filifjonken godt kan overleve sådan noget. Med den erfaring som ballast, bliver det en overvejelse værd at tro lidt mindre på katastofer og lidt mere på sig selv.

Et opbyggelig, eksistensfilosofisk tema, der sagtens kan forstås af en 5-årig, fordi Patrasket har forstået at forenkle både form og indhold. Resultatet er et koncentreret forløb, hvor mange slags følelser bliver rørt ved og rørt ved. Men hvor en dygtig og disciplineret fremførelse tillige sørger for, at forestillingen ikke taber fart eller intensitet.

Alene ved at undgå klichéernes faldgruber, men især i kraft af, at teatret kan og vil en stil, der ikke er standard, og et indhold, der ikke er pjat, er Patrasket stadig værd at følge.

RANDI K. PEDERSEN

TABUER OG TØSEDRENGE

Der er gang i tabuemnerne i ungdomsforestillingerne, og i Vestvoldens »Patrik 1,5« konfronteres publikum uden omsvøb med et par af dem

Vestvolden: »Patrik 1,5«. Forfatter og instruktør: Michael Druker. Scenografi: Niels Secher. Medvirkende: Tom Jacobsen, Pierre Miehe-Renard og Ken Vedsegaard. Aldersgruppe: 13 år og op.

Først aner man hans skygge bag ruden, kort efter står den 15-årige, kriminelle Patrik stor og foruroligende stærk midt i stuen hos et par samboende, homoseksuelle mænd. Banen er kridtet op, spillet kan begynde - og publikum kan ikke undfly. I hvert fald gør skoleeleverne fra 13 år og op ingen forsøg i den retning. De bliver til den bitre ende, som er ligeså urimelig og uretfærdig, som var det den skinbarlige virkelighed.

Det er en af forestillingens bedste kvaliteter, at den ikke falder for fristelsen til en happy ending, ingen ville tro på. Omvendt lades der et lille blafrende håb tilbage om, at nogen i den offentlige forvaltning vil se lyset og forstå at handle.

For som tilskuer har man ikke i løbet af forestillingen fået voldsom tiltro til de to voksnes initiativ og viljestyrke overfor omverdenen.

Som bøsser, der lever i et registreret partnerskab, har de hver især deres sår og skavanker at pleje, som måske - måske ikke - har gjort dem mere kuede end mænd er flest. Ganske vist er Tom Jacobsens socialrådgiver med det hidsige temperament vant til konflikter, men det er rent professionelt. Derhjemme er han så alkoholiseret, at der er sprut i blomsterforstøveren. Mens Pierre Miehe-Renard er en kær og komisk prototype på en hjemmeløbende husmor med hang til pylren og fornægtelse af tilværelsens mindre attraktive sider.

Det gælder også den hårdtslående Patrik, der forlængst har lært alle knebene. Hans småfascistoide råberier, da det går op for

Tom Jacobsen, Pierre Miehe-Renard og Ken Vedsegaard i »Patrich 1,5«. Foto: Ivan Graae

ham, at han ved en fejtagelse er blevet anbragt i pleje hos et par tøsedrenge, går lige i det unge publikum. Om tilskuerne så også følger ham i en meneskelige udvikling, der tøvende usikkert fører til større modenhed og mindre vrede, er en anden sag.

Hvis ikke, må årsagen findes et andet sted end hos Ken Vedsegaard, der giver figuren al den dramatiske dynamik og udtryksfulde sårbarhed, man kan ønske sig. I det hele taget er de tre medvirkende forestillingens stærkeste kort. Perfekte som typer, men også så nuancerede i deres spil, at det formår at kompensere for svaghederne i teksten. Der først og fremmest viser sig, hvor forfatteren ikke har kunnet nære sig for at fylde for meget på og havner i det stereotype. Det gælder mest og værst i forhold til de to mænds forældre, der fremstår som karikaturer af fortidsuhyrer - skønt heldigvis kun pr. telefon.

Kan man nedbryde fordomme hos børn og unge ved at spille teater. Eller er det et område, som varetages langt bedre af tv-skærmens dokumentarisme og skoleforedrag af personer, der selv har prøvet det. Hvad enten dét er verbal og fysisk vold mod fremmede og homoseksuelle eller ungdomskriminalitet.

Svaret må sociologerne måle sig frem til, hvis det skal være langtidsholdbart. Men vurderet efter reaktionen her og nu, når myterne og fordommene smækkes lige i synet på tilskuerne, så er der noget at komme efter. Når først den højtkommenterende afsky og flovhed har lagt sig, viger uvidenhedens panser måske for lidt elementær oplysning og et par humanistiske normer.

RANDI K. PEDERSEN

MED HOVEDET FULD AF LISE

De to »Kaos-piloter« spilles af Søren Skjold og Asger Frøkov

Optimistisk forestilling med rytme, timing og ironi

Holbæk Egnsteater: Kaos - Here We Come. Af og med Søren Skjold og Asger Frøkov. Scenografi: Hans Sode. Kostumer: Fie Müller. Aldersgruppe: 13-16 år.

I al korthed handler forestillingen om vin, kvinder og sang, eller sagt på godt dansk: Noget med øl osv.

En tilsyneladende enkel, men godt fortalt historie om den 17-årige Martin, der drøner rundt i sit lille hovede og sin lille daglige verden med skole, familie og ...

En rigtig drengeforestilling, som unge piger vist også kan have noget fornøjelse af.

Den foregår bogstavelig talt inde i hovedet på Martin. Scenografien er i sin enkelhed et scoop: En stor skal med kæmpemæssige hovedtelefoner på. Hvor kæmpemæssige rocktoner kan lukkes inde til glæde og beskyttelse, kan Lærer Therkelsen og andre ubehageligheder lukkes ude - i hvert fald for en stund.

Det er en ungdomsudgave af Tor Nørretranders' »Mærk verden« eller rettere en humoristisk fremstilling af, hvor godt og hvor skidt det kan gå, når JEG og MIG skal arbejde sammen i en forelsket teenager, hvis forældre måske skal skilles. Masser af energi og gåpåmod i alle retninger, tale og tanke der sjældent følges ad ret længe ad gangen, en vibrerende krop der tager magten fra fornuften på de mest uheldige tidspunkter.

Hvad gør man, når man skal skrive den mest dødsyge stil om »Din fremtid« og ikke rigtig kan få øje på nogen for bar forurening, arbejdsløshed og familieproblemer? Især når man har hovedet fuldt af »Lise« og måske skal til fest og måske være sammen med hende? Og man forbereder sig til den helt store cool tur og bliver alt for hurtigt fuld og Malene med de store nødder overtager initiativet i stedet? Og hvad gør man så, når man har lovet at møde hende næste dag på Café Kaos - og til sin store overraskelse jubler afsted på den indre tandem? Fremtiden er lige her og nu!

»Kaos - here we come« serveres med følsom selvironi - solidarisk med Martins forvirrede verden uden at blive »socialrealistisk«.

En meget musikalsk forestilling i mere end en forstand. En forestilling med rytme og timing. Søren og Asger er et par herlige, ungdommelige Gøg og Gokker. Det kniber ganske vist med at få etableret forskellen mellem Jeg og Mig, men ellers går det meget forståeligt derudad. Det er en optimistisk forestilling i et ungt kropssprog, en forestilling med moral men uden moralske pegefingre.

JOHN ANDREASEN

VERDEN VENDT PÅ HOVEDET

Barokt og underholdende show, som taber lidt af pusten

BaggårdTeatret: Tom Lærer. Af & med BaggårdTeatret. Sange af Tom Lehrer. Dansk gendigtning: Ole Olsen. Instruktion: Kasper Wilton. Aldersgruppe: 15-17 år.

En moralsk musikalsk spil(d)time kalder BaggårdTeatret sin forestilling. Der er ikke tale om en spildtime. Men desværre starter forestillingen med et anslag på højde med Indiana Jones, og det niveau er for svært at holde. Midtvejs går noget kuk i fortællingen og den taber noget af pusten, den sceniske opfindsomhed, den satiriske gnist og overskuddet. Men der er mange rammende tekster, og især Liselotte Krogager har en herlig sans for den barokke stil.

BaggårdTeatret har fordansket nogle af den amerikanske satiriker Tom Lehrers samfundskritiske crazysange fra 60erne og ført flere af dem godt op til 90'erne. Her er de sat ind i en ramme, hvor Hærens Underholdningskomité rejser rundt med et show for at fortælle ungdommen om uddannelsesmulighederne indenfor militæret idag, der er truet af en ny rolle: militær i fredstid eller militære fredsmissioner.

Tom er førtidspensionist - en brysk officer af den gamle skole, der forsøger at tale ungdommens friske sprog. Han kommanderer så langt det er muligt rundt med Ulla, der er ung alkoholiker og Kurt, der er en ung kriminel. I det lille showteam akkompagneres de af Fætter BR, der er udlånt fra Livgarden. Og dette uensartede team skal vise, at det er muligt at komme på ret køl igen og komme videre i tilværelsen i stedet for at bukke under for sine dårlige vaner eller et voksende ræs mellem A-, B- og C-mennesker i Dagens Danmark.

Helt i Tom Lehrers ånd stilles situationer på spidsen og intet er »helligt«. Der tages gas på forsvaret, laves fis med pædagoger, gøres grin med pensionister og laves satire over kriminalitet, narko, politik, tv og meget andet. I en herlig scene slår pensionisterne nogle unge hiphoppere ned!

Jo, verden vendes en del på hovedet, og forestillingens hovedsigte er først og fremmest at stille spørgsmålstegn ved vold og krig. Nato er blevet en ny Interrailkontrakt, Det Nye Europakort har nu lige så mange stater som USA, krig er blevet underholdning på CNN og FN synger fredelige godnatsange rundt i verden.

Der er mange gode tekster og meget komik mellem den ældre officer og de uvorne unge, han skal omskole til en ny fremtid. Saglige oplysninger veksler med satirens oplysende og skæve vinkler, og der er mange gode kontakter mellem spillere og publikum. Alvoren bliver dog lidt uklar. Især den kriminelle mands figur bliver lidt for realistisk afstumpet i forhold til det glimt i øjet forestillingen ellers betjener sig meget af og som skaber meget kontakt til tilskuerne.

Man kan selvfølgelig godt bruge humor som murbrækker og tankevækker og køre den fra skæg og ballade over i rammende alvor, men jeg synes, retningen er noget uklar. Mage til oplysende underholdningsshow findes dog næppe andre steder under Forsvarets Velfærdstjeneste.

JOHN ANDREASEN

GENKENDELSENS GLÆDE

Paraplyteatret er gået op i parasolstørrelse. Men det, der foregår under skærmen, er i forbløffende grad velkendt

Paraplyteatret. »Nattevågen« af Gyula Molnar. Instruktion og Scenografi: Gyula Molnar. Musik: Kalyi Jag. Medvirkende: Ray Nusselein og Anne Mette Dantoft. Aldersgruppe: 14 år og op.

Man har set det før - og så alligevel ikke. Det opleves bare sådan, fordi Paraplyteatrets »Nattevågen« for 14 år og op så umiskendeligt har de samme kvaliteter som forestillingerne for børn. Det er det samme nærvær og den velkendte blanding af poesi og konkret virkelighed, som med vanlig styrke slår igennem til publikum. Selvom Ray Nusselein nu har vovet sig op af sin egen inderlomme for at præsentere teater i normal voksenstørrelse.

Sammen med den unge, lysende Anne Mette Dantoft giver han en stadigt glidende strøm af billedstærke, historiefortællende situationer et sanseligt udtryk af stor, dramatisk gennemslagskraft. Og rub og stub labber publikum det hele i sig. - Også de mere kryptiske indslag, der røber det syd - og især østeuropæiske bidrag til »Nattevågen« på samme måde som bare ben i tunge, åbentstående læderstøvler. En kliché af de allermest gennemtyggede, der anvendt med den karakteristiske, finurlige fantasi pludselig får indhold og en klar dramatisk funktion.

Som heste for eksempel, når han og hun - et bondepar måske - skrumpler afsted på vejen mod en eksistens af en art, mod kærlighed og krig, glæde og sorgfuld vrede. Men altid med en uudslukkelig lille gnist af snusfornuftig livsvilje og -respekt i behold. Selv når det bliver tiden, hvor de tramper rasende og larmende rundt på porcelænsskår af knuste drømme og uanvendelige idealer.

Eller når forestillingen i scenografi, musik og sprog tager tråden op fra Paraplyteatrets tidligere fascination af Marc Chagall.

Med virkemidler inspireret af hans frodige billedunivers hævdes kunst, kærlighed og - måske - jødedommen som suveræne kilder til den livskvalitet, nutiden så hæsblæsende jagter. Samtidig med, at de enkle sætstykker og rekvisitter giver optimale udfoldelsesmuligheder for Ray Nusseleins evne til scenisk magi ved i et snuptag at ændre én ting til noget helt andet.

For nogen er »Nattevågen« måske lovlig kvikt og kulørt i stilen sammenlignet n den salvelsesfulde selvhøjtidelighed, anses for god tone indenfor genren. - Befri de fornyende og livsbekræftende for andr nøjagtig samme grund.

Mens det, der gør forestillingen allern seværdig, er den opløftende oplevelse af dygtige teaterkunstnere vover sig ud u sikkerhedsnet.

Med enorm, dramatisk gennemslagskraft supplerer erfarne Ray Nusselein og naturtal tet, Anne Mette Dantoft, hinanden i »Nattevågen«

RANDI K.PEDERS

KNAS PÅ LEDNINGEN

Anne Voigt-Christiansen og Flemming Holk i »Miraklernes Tid«. Foto: Poul Rasmussen

Et lille komisk mirakel om kønsbehåringens genvordigheder

Artibus: Miraklernes tid. Forfatter: Kim Fupz Aakeson. Medvirk de: Anne Voigt Christiansen, Flemming Holk, Gorm Hansen. Sce grafi: Susanne Juul. Aldersgruppe: 12-17 år.

Farcen går lige på: Dennis fra Danmark ber om at han forfærdelige hv dag må blive forvandlet. Hans far er blevet kørt ihjel af en renovati svogn og hans mor er blevet en sundhedsfanatisk rejekælling, og i sko er han Lærer Ludvigsens »yndlingssinke« og han er forelsket i Karen E se, og hans hiphopven Anton er også hans rival - og og og han er i pub teten og har ikke fået et eneste hår endnu deep down. Kan det bl værre? Ja!

For hans bøn bliver hørt, men der må have været knas på ledningen, repræsentanten fra »De 10 bude« stiller nogle skrappe betingelser: Den må få tre ønsker, men han må ikke gå på vandet, og han må ikke lyve el bande. Det er navnlig svært at overholde de to sidste påbud i en pres situation.

Og nu skal han til at lave mirakler - måske lige lovlig mange. M enten bliver de for kraftige eller også virker de ikke til tiden. Hans n bliver overfrisk og sexy. Anton afskyr pludselig Karen Elise, men Den skal så vælge mellem hans venskab og den eneste ene. Lærer Ludvig bliver nu bogstavelig talt en sinke og tilbringer det meste af tiden i skal sammen med Dennis' mor. Osv. osv. Alt for meget ulykke, alt for me lykke.

Aakeson og Artibus leger med eventyret og teatret til en masse herli forvekslinger i en dejlig skæv scenografi. Og den religiøse kritik er godmodig. Selvom Dennis i endnu en fortvivlet stund råber: »Gud h ikke været på min alder!«, så er lykken alligevel »ét hår man selv h lavet!« Dybere er den ikke.

Forestillingen er et lille komisk mirakel. At man kan få så meget g skab ud af et krummet hår på hovedet.

JOHN ANDREASE

PÅ TIDE AT RYSTE POSEN

Tegning:
Claes Movin

Dramatikere og teaterfolk fra hele Norden stævnede til Odense fra 9.-13. maj, hvor temaet var »at skrive dramatik for børn«, mens rammerne udgjordes af seminarer, workshops, forestillinger, »åbent universitet« m.m. Dramatiker, instruktør og skuespiller Preben Friis rapporterer

Refleksioner efter nordisk dramatikerseminar i Odense

Af Preben Friis

For nu at starte med slutningen: Seminaret sluttede med den obligatoriske diskussion om børneteatrets fremtid. Det var interessant at høre en svensker fortælle om, hvor stereotypt, han synes børneteatret er i Danmark, fordi vi alle indordner os under nogle meget faste rammer: Fx. angreb han vores aldersopdelinger: 3–8 år, 9–13 og 14–op, som han fandt håbløse, men som i Danmark var så uangribelige, at man skulle tro de var indstiftede af Vorherre. Han syntes iøvrigt, det så flot ud, ånr alle teaterbilerne var parkeret ved siden af hinanden på en festival, men at det samtidig viser, at alle grupper fungerer ens: opsøgende på institutionerne. Hvorfor er der ikke nogle, der slår sig ned i en spændende bygning eller finder på andre sjove ting?

Det kan man jo kun give ham ret i. Børneteatret er kommet i sølvbryllupsalderen, og det er på tide at ryste posen engang. Personligt mener jeg, at vi skal foreslå Jytte Hilden, at antallet af opsøgende grupper skæres drastisk ned, mod at der til gengæld gives flere penge til nye initiativer og oprettes helt nye teatre rundt om i landet – teatre, som skal dække hver deres landsdel, og som har ressourcer nok til at ansætte en kunstnerisk stab med aldresmæssig spredning, og som kan spille et vekslende repertoire, der også kan tiltrække unge fra teaterskolerne og ældre fra andre teatre. Men hvad har det nu med dramatikere at gøre? Jo, jeg tror, at nogle af de dramatikerproblemer, vi har i Danmark skyldes, at børneteatret er organiseret primært som opsøgende teater. Det betyder nemlig, at det meste børnedramatik skrives efter devisen: brug og smid væk. Et nyskrevet stykke spilles kun af ét teater og aldrig mere (med mindre det sælges til Sverige eller Tyskland). Så en levebrødsdramatiker skal skrive 3 stykker om året for at overleve – og hvem kan det? I Sverige fx spilles et virkelig godt manuskript måske på 10 forskellige teatre. Så god dramatik belønnes. Den gulerod mangler vi i den struktur børneteatret har i Danmark.

AUTODIDAKTE

De fleste – om ikke alle – dramatikere, der skriver til børneteatret, er autodidakte. Mange begynder, fordi teatret står og skal bruge et stykke, og hvem skal skrive det? Det blir så en af skuespillerne eller instruktøren.

Og det kan selvfølgelig have sine fordele, at det er én, der kender teaterhåndværket, der giver sig i kast med det. Men man opdager snart, at dramatikerens arbejde er anderledes end instruktørens eller skuespillerens. Det er en helt anden proces med sine egne krav, faldgruber og kriser. – Og så er det ensomt.

Derfor var det en drøngod idé, at samle nordiske børneteaterdramatikere en uge i Odense og lade dem lufte deres ensomhed for hinanden – og samtidig smide en masse inspirerende foredrag og workshops i hovedet på dem.

Seminaret bestod af en blanding af forestillinger, foredrag og workshops – og der var ikke meget spildtid. Det meste af tiden sad vi på vores flade og fik fyldt på og blev klogere. Den bedste oplevelse, jeg havde, var i en workshop, som handlede om sprog og hvor arbejdet for engang skyld var praktisk. Vi fik nogle opgaver, vi skulle læse, fx.: Find et emne, som ingen skoler ønsker at se en forestilling om, og som du heller ikke selv har lyst til at arbejde med – og lav en synopsis. Du har 2½ time, inkl. frokostpause. – En vanvittig opgave ved første øjekast. Men den tvinger dramatikeren til at beskæftige sig med tanker, som for ham selv er ubehagelige og problemfyldte og som er uden færdige meninger.

Og det viste sig da også, at der kom meget spændende idéer på bordet på trods af den korte tænketid. Det ville have været interessant at forfølge sådanne ideer, men desværre varede workshoppen kun 5½ time.

Der var andre gode oplevelser, men generelt synes jeg, det viste sig at være svært at nå ind til de problemstillinger, som er dramatikerens i skriveprocessen. De fleste seminardeltagere var teaterarbejdere (instruktører, skuespillere), og for os er det ikke så interessant, hvordan man arbejder med teksten, når den ér færdig. Til gengæld kunne jeg have ønsket mig noget mere praktisk arbejde, som det, jeg har beskrevet ovenfor. Arbejde, som angriber ens dårlige vaner og viser veje til andre måder at blive inspireret og løse problemer på.

Med denne kritik retter jeg måske bager for smed – som nogle gjorde mig opmærksom på ved evalueringen efter seminaret. Det jeg efterlyser, sagde de, er et kursus, mens det, jeg havde meldt mig til, var et seminar. Det kan de have ret i, så jeg vil straks lade efterlysningen gå videre som en opfordring til Teater og Dans i Norden: Et kursus – tak!

NORDISK Tradstile

BARNTEATERF

Nordisk barnteater vecka

Gävle
25-28 april 1994

Retrospektivt tema förvånar barnteaterfestival utan framsynthet

Av Pia Huss

Den som i likhet med specialinbjudna regissören Suzanne Osten hoppades kunna »susa in på festivalen i Gävle och snabbt bilda sig en bra uppfattning om det hetaste inom svensk barnteater«, kunde inte annat än bli besviken. Ty den här gången hade barnteaterveckan karaktär av retrospektiv. Dessutom var temat nordisk barnteater, nära hälften var uppsättningar från våra grannländer.

Mycket av det svenska som bjöds var uppsättningar som snart inte längre finns på repertoaren. Själva kraften i en teaterfestival måste vara siktet på framtiden. Att som i Gävle ställa ett antal närmast slutspelade föreställningar mot ett urval nordiska pjäser kan ge intryck av att det idag råder brist på friskt barnteaterblod, vilket faktiskt inte alls stämmer.

TRÖTT BARNTEATERVINTER

Efter en trött barnteatervinter har jag under våren sett många exempel på dådkraft: Dockteater Tittuts Lilla Björn och Lilla Tiger, Unga Riks *Sprängdeg och tulpaner*, Västanå Teaters *Den blinda drottningen* och Teater Västernorrlands *Den feruketansvärda semällen*. Ingen av dessa uppsättningar var inbjudna till festivalen.

Istället fick Västanå komma och spela sin visserligen magiska, men lika fullt snart slutspelade, I domarens skepnad. Inte heller fanns Folkteatern i Göteborgs *Blödande pepparkakshjärta*, Backas *Spöket på Canterville* eller några andra för våren nya uppsättningar. Endast Unga Riks underbara version av *Blått hus med röda kinder*, Staffan Göthes omskrivna come back som barnteaterdramatiker, hade funnit nåd i urvalskommitténs ögon.

Anledningen uppges vara att programmet spikades redan i oktober. Må vara att en hel festival inte kan ligga på skisstadiet alltför länge, men en viss framsynthet bör varje organisatör visa. För de senaste initiativen och färskaste uppsättningarna måste en fri scen upplåtas, något som i år påstods vara omöjligt att ordna.

EN RAD GAMLA GODINGAR

Därmed är inte sagt att det inte fanns begivenheter. Här spelades en hel rad gamla godingar av bästa märke. Teater Pero deltog med sin snart ett år gamla *Trolkarlen från Oz*. 4:e teaterns Erminia och drakkampen blir inte en mindre tribut till flickkraft och självständighet för att den fått ett par år på nacken. Och det är förvisso intressant att göra en jämförelse mellan Dramatens numera nedlagda *Tant Blomma* och finska Unga Teaterns version. Regissören Anneli Mäkelä har snällat till Kristina Lugns text ordentligt - ändå väckte pjäsen så kraftiga reaktioner att man var tvungen att lägga ner. Och detta trots att Unga Teaterns version mest skuttar fram som en glad musikal och det tragiska slutet (dagmamman Tant Blomma hoppar ut genom fönstret och lämnar lille Gugge ensam kvar i hagen) är struket.

»Trollkarlen från Oz«. Foto: Paul Knispel

FICK HUMÖRET ATT STIGA

Skottes Musikteater medverkade med den välspelade men något outgrundliga och isolerat vuxencentrerade *September har tid* och ungdomskabarén *Fönster*. Lättflyktig musikalisk underhållning med nerv. Bara att se skådespelerskan Eva Lundgren med bibehållen kvinnlighet lekande lätt växla mellan jättetuba och tvärflöjt för humöret att stiga. Utmärkta var också Bohusläns Teaters *Delfinen* och Folkteatern i Gävleborgs *Spår*. Friteatern spelade återigen *Jag och min syrra*. Deras av Annika Holm nyskrivna pjäs *Vägskäl* som nyligen haft premiär fick snällt stanna hemma.

Någon riktig färskvara var inte heller den danska gruppen Mariehønens *Tøsedrengen* men icke desto mindre en av festivalens glada överraskningar. Gruppen har varit professionell i drygt tio år och mottog 1993 den danska regeringens barnteaterpris. *Tøsedrengen* beskriver hur två killar och en tjej under ett sommarlov tar språnget från barndom till ungdom. Metaforen för mognad blir boxning. Tøsedrengen är den sorts förvånande teater som inte låter sig återberättas utan

NORDISKE KLIP

NEUE STÜCKE AUS EUROPA

Die Bonner Biennale i den tyske hovedstad Bonn løber af stabelen fra 16.-26. juni og har gæstespil fra en række europæiske lande, bl.a. Sverige, Finland og det islandske Nationalteater. Danmark har ingen teatre med, men er dog »repræsenteret« ved dramatikeren Sven Holm i seminar-panelet.

Yderligere information:
Schauspiel Bonn, Am Michaelshof 9,53177 Bonn, Tyskland

GÖTEBORG DANSER

Fra 20.-27. august arranger Göteborg en international danse- og teaterfestival med et halvt hundrede forestillinger på programmet.

Der bliver »buto, bouffon och barnteater. Vild dans og visuell opera. Monologer, musik och magiska möten«, som det hedder i programmet med smag for bogstavrim.

Det internationale tilsnit betyder gæstende kunstnere fra Frankrig, Japan, Tyskland, Sydafrika, Litauen og Danmark – foruden værtslandet Sveriges egne tilbud.

Arrangører er Kulturnämnden i Göteborg med støtte fra Statens Kulturråd og Svenska Institutet.

Billetter og det endelige program kan fås fra 1. august.

Yderligere information:
Tlf. 031 - 61 12 74 eller fax 031 - 61 12 84.

INTERNATIONAL FIGURTEATER-FESTIVAL

I forbindelse med afslutningen af et tre-årigt prøveprojek Norsk Dukketeater Akademi, arrangeres fra 6.-12. juni Fr drikstad Internasjonale Figurteaterfestival.

Udover seminar, symposium om dukketeateruddannels workshops og et righoldigt off-program m.m. er der i det offi cielle program dukketeater fra bl.a. Norge, Sverige, Islanc Finland Danmark og Tjekkiet.

Det er i øvrigt målet for Norsk Dukketeater Akademi at bli ve godkendt som »Statlig Høgskole i Figurteater« fra 1995.

Yderligere information, herunder tilmelding og billetbestil ling:
Fredrikstad Internasjonale Figurteaterfestival
Postboks 1226, 1631 Gamle Fredrikstad, Norge.
Tlf. 00 47 69 32 44 24.
Fax 00 47 69 32 00 23.

ESTIVAL I GÄVLE

»Trollkarlen från Oz«. Magnus Lundblad, Stalle Ahrreman, Lise Edman, Jan Wancke. Foto: Paul Knuspel

skall upplevas med alla sinnen. Därtill finns det chans för den som tar sig till gruppens hemmascen i Randers. Tøsedrengen spelas nämligen fram till sommaren 1995.

MÖTE I TRAPPUPPGÅNG

Det danska barnteatertilltalet är upppiggande. *Ved siden af* heter barnoperan med text och musik av Michael Ramløse som utan minsta snegling åt det lättköpta berättar hur Hon och Han möts i en matosande trappuppgång. Baggårdteatret berättar något viktigt om storheten i det enkla och låter sitt tveksamma kärlekspar förenas över en vidbränd gryta och två små, små glas Gammeldansk.

Dansk barnteater tycks ta barnen på allvar och beskriver människor liv med alla dess dimensioner. Vuxnas problem angår barnen lika mycket som barnens vardag är en angelägenhet för vuxna. I detta ligger en stor respekt och kontrasten till den förnekande censur finska Unga Teatern möts av är slående. Just möjligheten till sådana iakttagelser gör ändå denna barn- och ungdomsteaterfestival omistlig.

»Trevligheten får mig att rysa«

Av Pia Huss

Att varken författaren och dramatikern Kristina Lugn eller Unga Klaras konstnärliga ledare Suzanne Osten har mycket till övers för överslätande, småsmilig trevlighet var lika klart som solljuset genom fönstren i Gävle bibliotek. Under den nyss avslutade barn- och ungdomsteaterveckan var båda speciellt inbjudna till var sitt frukostsamtal.

- Jag har inget sinde för hemtrevnad men önskar jag hade eftersom jag föreställer mig att trevnad och trygghet skyddar mot döden, suckade Kristina Lugn under det att Suzanne Osten morgonen därpå utan omsvep avfärdade kulturchefens inledande förhoppning om en trevlig stund med att »trevligt, det har jag aldrig, trevligheten får mig att rysa«.

Och utan tvekan är glöd och engagemang betydligt mer stimulerande för det kulturella blodomloppet.

Kristina Lugn förklarade med lätt bakåtlutad attityd och släpig röst - »jag låter så för att kamouflera min återhållna aggresivitet« - sin kärlek till det banala som hon anser berättar om våra starkaste känslor. Sånt ska inte förlöjligas utan förhöjas. Själv har hon livet igenom burit besvikelsen över att aldrig ha fått vara en stråle klar, ett litet solsken för mor och far. Efter framgången med *Tant Blomma* skriver hon gärna mer dramatik för barn. »Fast det som blev av Dramatens uppsättning var inte lämpat för små barn«.

VÄLVILLIG TANTSTÄMNING

Och när samtalsledaren förmedlade ett tidningsomdöme om henne som en av Sveriges främsta unga dramatiker replikerade hon: fantastiskt att få höra så har lagom till klimakteriet.

- Ni kommer aldrig att få mig att säga att det var bättre förr! utropade i sin tur den lätt framåtlutade, som till språng färdiga, Suzanne Osten. I motsats till många nostalgiker minns hon 70-talets barnteaterdebatter som välvillig tantstämning. Det som präglar dagens barnteaterdiskussioner är en betydligt större medvetenhet om vad barndomen är.

Ingen av damerna Lugn eller Osten har något till övers för tillrättalagd barnteater. Tvärtom betonade Suzanne Osten en skyldighet att arbeta med texter som tar rädslan för vad som t ex händer i Bosnien på fullaste allvar. Ensamma framför TV:n överöses de flesta barn dagligen med bilder direkt från kriget.

- Därför kan jag bara svara dem som påstår att pjäser om våld och krig inte är bra för barn, att det bestämmer inte jag. Det är inte jag som formar den verklighet som tränger sig på. Vi har bara två val: att strunta i hur barn lever och hur världen ser ut eller försöka stärka barnen genom att i teatern visa vårt liv så att det trots allt förmedlar överlevnadsmod.

Pia Huss recenserar och skriver om barn- och ungdomsteater i Svenska Dagbladet, Stockholm.

Dessa två artiklar har varit införda i Svenska Dagbadet den 30 april och 4 maj 1994.

»AT SKRIVE DRAMATIK FOR BØRN«

- det nordiske dramatikerseminar, som DANSK ASSITEJ arrangerede i Odense i samarbejde med TEATER OG DANS I NORDEN i dagene 8. - 13. maj - blev en meget vellykket - og velbesøgt - begivenhed.

Dramatikere fra alle nordiske lande, de selvstyrende områder i Norden og fra Estland kunne i 5 intense dage fordybe sig i dramatik for børn.

Udover de daglige workshops med forskellige special-emner overværede deltagerne 6 forestillinger (4 danske, 1 svensk og en islandsk), diskuterede med forfatterne til forestillingerne, deltog i »Åbent Universitet«, som fokuserede på børns og unges forhold - til og i virkeligheden og til og i teatret.

Seminaret var det første i den aftalte »seminar-række«, som går på skfit mellem de nordiske ASSITEJ-centre.

Hvert andet år - de ulige årstal - afholdes en nordisk børneteaterfestival (den seneste var i Kristiansand, Norge, i maj 1993, og den næste i Åbo, Finland, i maj 1995), og i årene indimellem - de lige årstal - afholdes et nordisk seminar (det næste i Sverige i 1996).

FESTIVAL 94 PÅ VESTFYN

havde - som de tidligere festivaler - en overflod af udenlandske gæster.

En del var inviteret af DANSK ASSITEJ, som sammen med nogle af teatrene var værter for gæsterne, en hel del kom på eget initiativ for at stifte bekendtskab med dansk børneteater - eller for at genopleve det.

Det meste af kloden var repræsenteret på Vestfyn i de hektiske festivaldage: Norge, Sverige, Letland, Estland, Ukraine, Tjekkiet, Tyskland, England, Skotland, Korea, Japan (en delegation på tolv personer), Zimbabwe, Venezuela, Nicaragua.

En hel del danske forestillinger er allerede blevet inviteret til festivaler i udlandet, ligesom manuskripter købes of oversættes og samarbejdsprojekter mellem danske og udenlandske teatre etableres.

ASSITEJS EXECUTIV KOMITÉ

holder sit næste møde i dagene 18. - 23. september 1994, denne gang i Caracas, Venezuela.

DANSK ASSITEJ

holder sin årlige generalforsamling mandag d. 22. august kl. 15.00 i København.

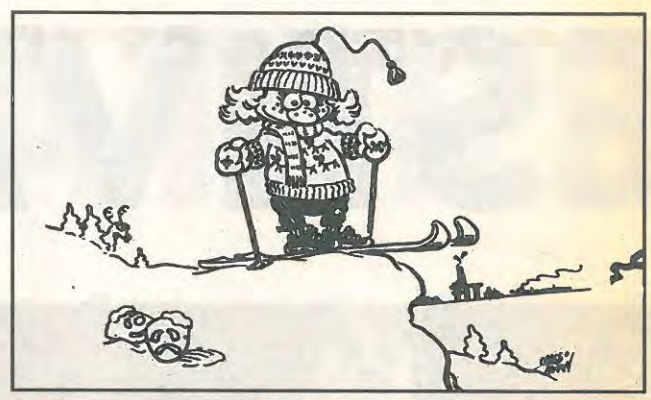
NORDISK Industrie

ASSITEJ – Menningarmidtstödinni, Geroubergi
IS-111 Reykjavik, Island

ASSITEJ – Meritullinkatu 33, 2. kr.
SF-00170 Helsinki, Finland

ASSITEJ – Postboks 2838, Tøyen
N-0608 Oslo 6, Norge

BARNTEATER I UTBILDNINGEN

Scenskolorna inbjuds till nästa nordiska ASSITEJ-festival i Finland

Av Nena Stenius

Det är Finlands tur att stå värd för nästa samnordiska ASSITEJ-festival, som kommer att äga rum i Åbo den 20-28 maj 1995.

Åbo, Finlands äldsta stad, är en gammal ärevärdig kulturvagga med många anknytningar tillgemensam nordisk historia. Det är lätt att ta sig dit från det övriga Norden, det finns direkta flyg - och båtförbindelser, staden ligger lämpligt nere i Finlands sydvästra hörn. Där finns utrymmen för den officiella festivaldelen inom ett tämligen koncentrerat område i centrum; dessutom finns där gott om spännande platser för olika former av off-festival-händelser - broar och bryggor vid ån, museéskepp, slott, trevliga kullar och backar, smala gränder med gamla trähus osv. Vi siktar på en festival, som både hörs och syns i stan!

FÖRHANDS-FESTIVAL

Inom finsk ASSITEJ börjar vi så småningom komma igång med förberedelserna. Inte bara Åbo, utan också Helsingfors stad är med på ett hörn genom att erbjuda möjligheter till en nationell förhandsfestival i höst. Stadens tre nya allaktivitetshus bjuder in barnteaterföreställningar från hela landet under tre veckoslut: 17-18 september, 1-2 oktober och 15-16 oktober. En barnteatersatsning som blir till glädje för barnpubliken i olika delar av Helsingfors, som ger inblick i den barnteater som görs utanför huvudstadsregionen och som samtidigt också blir ett slags »förhandsbesiktning« som gör det lättare att bese, jämföra och välja ut de finska föreställningarna till vårens nordiska festival.

Vi hoppas att festivalen i Åbo - i minst lika hög grad som den på Hanaholmen -86 - skall entusiasmera alla dem som erbetar med barnteater i det här landet, ge nya impulser och inspiration. Och framförallt hoppas vi naturligtvis på publicitet för barnteater i allmänhet och att diskussionen om barnteaterns konstnärliga kvalitet väcks till liv på nytt. Det behövs verkligen, för även om ungdomsteatern upplevt ett visst uppsving i Finland, så har det under en längre tid hänt alltför litet på BARNteaterfronten.

UTMANAR SCENSKOLORNA

Denna gång satsar vi också på en alldeles speciell breddning av festivalen, jämfört med tidigare nordiska ASSITEJ-festivaler: vi utmanar scenskolorna runt om i Norden att göra barnteaterproduktioner och gästspela med dem i Åbo vid den här tiden - för detta planerar vi en särskild festivaldel med uppföljande diskussioner och seminarium. Barnteater i utbildningen blir alltså ett viktigt deltema för festivalen. I samtliga nordiska länders teaterutbildning beaktas barn- och ungdomsteaterarbetet ännu alldeles för litet - eller inte alls. Och detta blir ibland väldigt uppenbart i den barnteater som görs. åtminstone hos oss i Finland händer det då och då att teaterelever eller nyuttdimitterade unga teaterarbetare gör barnteaterproduktioner som egna projekt - och ger prov på en förvånansvärt traditionell och förlegad barn teatersyn.

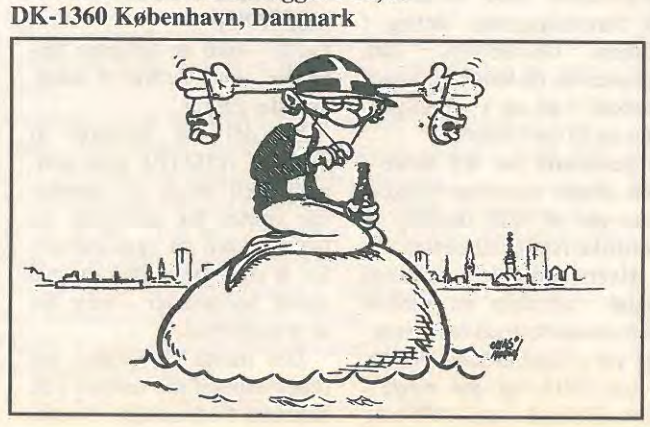
PROFESSIONEL FEEDBACK

Om vi nu lyckas på sätt eller annat involvera scenskolorna i den nordiska ASSITEJ-festivalen, betyder detta att eleverna får visa upp sina produktioner i ett sammanhang där de får professionell feedback, där de får jämföra sitt eget arbete med andras och där de har möjlighet att bekannta sig med den bästa barnteater som just nu görs i Norden.

Kontakterna med scenskolorna i Finland har tillsvidare varit positiva. Ingen har ännu kunnat ge något definitivt besked, men intresse finns och alla är överens om att initiativet är befogat och värt att begrunda. Om de övriga nordiska länderna också nappar på, finns det goda chanser att genomföra ideén i större eller mindre skala - och samtidigt föra in barnteaterdiskussionen också i scenskolorna. Och det är verkligen på tiden!

NORDISK Theatre

ASSITEJ – Frederiksborggade 20, 3.
DK-1360 København, Danmark

ASSITEJ – Nybrokajen 13, 3. tr.
S-111 48 Stockholm Sverige

KONTRASTER OG MODSÆTNINGER

Energisk danseforestilling om menneskets ødelæggelse af naturen

Corona Danseteater: »Træ«. Aldersgruppe: 6-10 år. Idé & koreografi: Jørgen Carlslund. Musik: Chris Poole. Scenografi og kostumer: Thomas Kolding. Lysdesign: Bent Lohmann. Medvirkende: Jette Christensen, Jørgen Carlslund, Chris Poole.

Corona Danseteater leverer en forestilling, der er mættet af energi og spænding, og med al udenomshandling og overflødig bevægelse skrællet af, så publikum går derfra med en fortættet oplevelse rigere. Og netop p.g.a. at kun det absolut nødvendige vises, sættes der focus på kontraster og modsætninger.

Yx har sit eget stille og rolige lukkede univers, der oser af idyl og harmoni i sit træ på den blå planet. Men netop den søndag bliver hans hverdag brudt, da et væsen, Zip bryder ud af sit æg. Hun er hans diamentrale modsætning: energisk, nysgerrig, hele tiden på jagt efter nye oplevelser nye steder.

På trods af at de finder en slags fællesskab (som lugter lidt af bestikkelse), bliver det denne forskellighed, der bryder idyllen og udvikler sig til kaos. Zip ødelægger Yxs træ og bruger grenene til at finde nye veje. Det bevirker, at de bliver uvenner, og udgangen er total fatal: død og ødelæggelse.

Heldigvis dukker en hjælper op i dette eventyr med nutidsrelevans, i form af en håbets fe i blå gevandter og sørger for en ny slutning.

Alt er dog i første omgang ikke lutter lagkage, for i venskab »stripper« de Yxs træ og ødelægger dermed naturens harmoniske cyklus, så træet (skoven) ikke længere yder nogen beskyttelse. Men alt er ikke så dårligt, at det ikke er godt for noget. For dette bevirker, at de kommer på samme bølgelængde og udfører de samme bevægelser i en slags frugtbarhedsdans, så håbet bliver udløst i form af et spirende træ.

Stilen i »Træ« er Jørgen Carlslunds specielle moderne dansestil med tilsatte akrobatisk/gymnastiske bevægelser, hvor der ikke er så forfærdelig meget decideret dansekoreografi, men hvor forståelsen hovedsagelig bæres af mime. Musikken omslutter forestillingen og får den til at hænge sammen. Det er endnu engang et lykkeligt resultat af det samarbejde Corona Danseteater har med Chris Poole.

Forestillingen er meget energisk, men har alligevel en ro og intensitet, der skaber et sådant univers, at man føler sig hensat til urskoven. Som et oplæg til behandling af regnskovs/skovbrugsproblematikken synes »Træ« at være oplagt.

ANN BERIT SOURIAL

Foto: Martin Groth

Jørgen Carlslund og Jette Christensen i »Træ«. Foto: Gorm Valentin

BLIV HJEMME I ØVELOKALET

Usammenhængende danseforestilling uden meget på hjerte

New Now Dancers: »Den er min«. Aldersgruppe: 3-9 år. Koreografi: Nanna Nilson. Musik: P.O. Jørgens. Kostumer: Ann Engholm. Medvirkende: Eva Wetke, John Bruun, Christina Andersen.

Det er dejligt, når en ny dansegruppe tør tage udfordringen op og producere en forestilling for børn. Dem er der ikke for mange af, men det er der måske ikke noget at sige til, med de ekstremt dårlige forhold dansen har i Danmark. Det var derfor med stor forventning, at undertegnede troppede op for at se »Den er min« under festivalen.

Forestillingen indledes allerede ved døren, inden man bliver lukket ind. En dame fortæller, at 'børnene' inde i lokalet sover, og at de skal vækkes (for at være helt korrekt gentog hun uendelig mange gange, at de skulle vågnes - til stor irritation for mange forældre). Vækningen foregår til musikken fra Pippi Langstrømpe ved at børnene »løfter« danserne op.

Derefter bliver børnene aktiveret med lidt danseleg à la rytmik i børnehaven, og først derefter begynder den egentlige forestilling.

Den handler i sin korthed om leg med sit legetøj og indbyrdes bytning af det i enighed og uenighed. En meget spinkel handling som da heller aldrig får nogle spændende vinkler.

Stilen, Nanna Nilson anvender er hovedsagelig bygget på den moderne dansestilart, der hedder Cunninghamteknik (et træningssystem udviklet af Merce Cunningham (USA) i 40'erne). I »Den er min« er det meste af koreografien variationer over triplets (en slags stiv valsetrin), hvilket bevirker, at bevægelserne fremstår noget kantede og uharmoniske. Variationsmulighederne er derfor begrænsede, og selvom mange formationer og mønstre bliver dannet, og lidt akrobatik bliver taget til hjælp, er hovedindtrykket ensformighed. Det eneste virkemiddel, som opløfter en smule og fremkalder et smil på læben er lidt drilleri omkring legetøjet.

Forestillingen, der virker usammenhængende og ustruktureret, fanger kun sit publikums interesse i begrænset omfang. Dertil virker musikken heller ikke befordrende. Den er meget monoton. Selvom børnene fik udleveret rytmeinstrumenter, og fik at vide at de måtte rasle, alt det de ville til musikken, var der kun en enlig pige, som engang imellem pligtskyldigt huskede på det.

Navnet på dansegruppen er New Now Dancers, og i pressematerialet står der, at det hentyder til, at de arbejder med at eksperimentere med det »nye nu« - i dialog med vores egen tid og omgivelser. Men med »Den er min« har Nanna Nilson skudt noget ved siden af. Hun viser ikke, at hun har villet noget eller haft noget på hjerte, da hun lavede denne forestilling. Merce Cunningham siger, at dans handler om dans; men hvis det kun handler om at eksperimentere, må alternativet være at forblive i øvelokalet en tid endnu. Det er ikke nok at have et ønske om at producere for børn.

ANN BERIT SOURIAL

RAPPORT FRA RESERVATET

FOR BØRNEKULTUR

Børneteatersammenslutningen fejrede sit 25 års jubilæum med en tværkulturel konference om den professionelle børnekulturs vilkår og fremtid. Det kom der mange gode og skægge betragtninger ud af

Af Carsten Jensen

»Grunden til, at politikerne har så svært ved at give penge til børnekultur, er, at de så nødigt vil erindres om, hvordan det er at være barn!«

Ordene kom fra Josefine Ottesen, medlem af Arbejdsgruppen om Børn og Kultur, og var hendes personlige slutsignal på den tværkulturelle konference om de professionelle børnekulturformidleres vilkår, der fandt sted på Folketeatret 14. maj.

Initiativtager var Børneteatersammenslutningen (BTS), der brugte konferencen som en markering af, at det den 20. maj var 25 år siden de første professionelle børneteatre dannede en organisation til indbyrdes gavn og varetagelse af fælles interesser over for bl.a. de offentlige myndigheder.

Den ypperste repræsentant for sidstnævnte kategori skulle have deltaget i konferencen og bivånet de mange gode ord om børnekulturens nødvendighed. Men kulturminister Jytte Hilden, der havde takket ja for mange måneder siden, valgte fem dage før konferencen at sende afbud. Det var pludselig blevet vigtigere for hende at deltage i en voksen-kulturkonference på Bornholm.

Og sådan fik de mange deltagere i konferencen, »Mellem vilje og indsigt - om forudsætninger og vilkår for professionel børnekultur i Danmark«, et dugfrisk eksempel på børnekulturens manglende bevågenhed og prestige.

Det betød, at BTS-formand Anders Ramberg måtte overtage rollen som indleder; en anledning han brugte til at filosofere over, hvad ministeren mon ville have sagt. Fx. at »kultur er vigtigt« og andre velmenende åndrigheder.

Men hun ville jo nok ikke have sagt, at Det gælder [illegible] at få skabt en kulturpolitik, der betragter børn som aktive brugere af kultur og som respekterer børns selvfølgelige behov for kvalitative kulturelle oplevelser. En kulturpolitik, der giver de samme vilkår ti de, der producerer og formilder kunst for børn og unge - som til de, der har voksne som målgruppe. En kulturpolitik, der giver den seriøse børnekultur mulighed for at konkurrere med det brede kommercielle udbud.

Det gjorde Anders Ramberg til gengæld, og dermed indledte han med visionerne, hvor konferencedeltagerne i starten koncentrerede sig om økonomien.

BEVILLINGER OG TALENT

Således kunne formanden for Teaterrådet, Bjørn Lense-Møller, tørt konstatere, at »bevillingerne slipper op før talentet«, når det gælder pengene til børneteatret, der får del i en betydeligt mindre del af den samlede teaterlovsstøtte, end deres publikum udgør af befolkningen.

Lenses øjeblikkelige visioner for et regnestykke, der [illegible] gå[illegible]mænd de [illegible] børneteatrets folk kunne leve af det...« - dvs. uden bistandshjælp fra de offentlige kasser.

Niels Rosing-Schow fra Musikrådet måtte også erkende, at kun ganske få procent af musikstøtten gik til børnekulturen, og Hannah Malling fra børnebogsspecialisten Mallings Forlag kunne sammen med børnebogsfatter Curt Lindstrøm konstatere, at forfattere for de yngre aldersgrupper generelt blev udsat for dårligere økonomiske vilkår.

Foruden naturligvis den manglende respekt for faget. Curt Lindstrøm fortalte, at når han deltog i middage og sammenkomster, var det altid kun et spørgsmål om tid, før han blev spurgt: »Har du aldrig tænkt dig at skrive en rigtig bog?«

Kun Ebbe Preisler, Sammenslutningen af Filminstruktører, slog de lysere toner an: Filmloven fra 1989, der indebar, at 25 procent af spillefilmspuljen skulle gå til børne- og ungdomsfilm, havde faktisk betydet, at det var blevet attraktivt også for dygtige voksenfilm-instruktører at arbejde med den del af mediet. Og det afspejlede sig i de færdige produktioner.

KAMP OM SENDEFLADEN

Også de æterbårne medier gav deres besyv med. Per Schultz fra Danmarks Radio konstaterede, at selvom minutprisen for TV-produktionerne i DR stort set er ens for børne- og voksenprogrammer, blev der ofte lavet dyrere produktioner for børn - de gider nemlig ikke se tre mænd sidde ved et bord og snakke sammen...

I øvrigt oplevede han, at der var blevet hårdere kamp om sendefladen, og at man måske burde sidestille børnekulturarbejdere med truede dyrearter, så der blev indrettet reservater til dem og deres produkter...

Hans kollega, Karsten Pharao fra Børneradioen, kunne nikke genkendende til den hårde kamp om sendetiden - albuestærke konkurrenter prøvede at skubbe børneprogrammerne helt væk fra eftermiddag og tidlig aften og helt hen til formiddagen, hvor man så kunne være helt sikker på, at børnene i hvert fald ikke var med på en lytter. Han oplevede, at området blev søgt marginaliseret på linje med andre minoritetsprogramgrupper som indvandrere osv.

Det fik Iben Wurbs, der producerer TV-programmer for de mindste børn i DR, til at beklage den kedelige prestige- og lønpyramide for pædagoger og børnekulturformidlere: Småbørnspædagoger får trods et meget krævende arbejdsmiljø mindst i løn. Lærerne i folkeskolen får lidt mere, fordi børnene nu var ved at blive små mennesker. Gymnasielærere får følgelig endnu mere - og universitetslærere- produktionsstederne (musikskoler, værksteder osv.) og de voksne vejledere aflønnes betydeligt dårligere end de tilsvarende lærere for voksne.

KUNST OG PÆDAGOGIK

Men konferencen forfaldt dog ikke til økonomiske hulketure. Bibliotekar Bente Buchhave mente, at økonomi og budgetter var én ting, men lige så vigtige var de kvalitative valg, som de voksne formidlere foretog på børnenes vegne - hvad enten det gjaldt bogindkøb, teater, film osv: »De voksne må tage deres opgave alvorligt«.

Anders Ramberg forespurgte her finurligt, om det ikke kunne ende med, at den bevidste og pædagogiske kunstformidling kunne tage et omfang, så det endte med at slå kunsten i hjel.

Men Jørgen Carlslund, Corona Danseteater, og flere med ham mente nok, at børnene var i stand til at skelne mellem pædagogik og kunst. Flere i forsamlingen erklærede ovenikøbet, at det var vigtigt med det pædagogiske aspekt i kunstformidlingen - fordi børn jo trods alt ikke var voksne endnu - og skuespiller Bodil Alling mindedes med gru dengang det nærmest var obligatorisk, at man skulle diskutere med børnene efter hver forestilling. De skulle hele tiden forholde sig til det de havde set, referere det, måske endog skrive stil om det - og på den måde sikrede man sig, at oplevelsen blev splittet op og pindet ud og ødelagt.

Der var repræsentanter for allehånde former for professionel børnekulturformidling, da Børneteatersammenslutningens jubilæumskonference gled over de skrå brædder på Folketeatrets Hippodromscene. Foto: Ole Tage Hartmann

Hun var dog lidt i tvivl om, hvorvidt det var dovenskab eller sund fornuft, der havde fortrængt denne praksis - som børneteatrene selv havde været ivrige efter at få indført i sin tid.

Teaterrådsformand Lense-Møller: Utroligt meget kunst bliver betragtet som en anledning til pædagogik, og børneteatret lider specielt under det, fordi forestillingerne bliver givet over i pædagogernes vold umiddelbart efter oplevelsen.

Han mente, at en del børneteatre direkte spekulerer i denne koblingseffekt - og nævnte de mange, der laver minimalistiske H.C. Andersen-forestillinger, som er guf for efterbehandlingsivrige pædagoger.

Byrådsmedlem Jens Christian Gjesing (S) fra Hadersley opfordrede til, at man skulle lade kunstnerne og ikke pædagogerne »forføre« børnene. Han brød sig ikke om et forslag fra dramatiker og lærer Kaj Himmelstrup om at gøre kreative fag obligatoriske og endog give karakterer for dem i skolen - for derved at sikre kunsten og kulturen.

Diskussionen om kunsten og den afledte pædagogik fik den anden halvdel af det politiske panel, folketingsmedlem Pernille Frahm fra SF, til at spørge, om man ligefrem skulle gøre kunst kompetencegivende i sig selv - og *hvorfor* pædagogerne ikke skulle benytte kunsten som anledning til at fortælle om flygtninge, vold osv.

SYNLIGGØRELSE

Flere af børnekulturens formidlere mente i øvrigt at kunne spore en afmatning i børnekulturkunstnernes engagement og virke.

Curt Lindstrøm erklærede på sin professions vegne, at der blev udgivet alt for mange dårlige børnebøger, og DRs Per Schultz savnede »nosser i TV-manuskripterne«.

Han udtrykte i det hele taget en vis bekymring over sit eget medie. De mange TV-kanaler havde - frem for at give flere afvekslende programmer og seriøs konkurrence - snarere betydet, at alle stort set lavede det samme. Og selvom DR-generaldirektøren yndede at tale om fjernsynet som et »lystfyldt nærvær«, så han og hans kolleger det efterhånden mere som et »træt fravær«...

Mødet mellem de professionelle børnekulturformidlere på tværs af genrerne nåede vidt omkring, men fik ikke rigtig visionerne med. Udover manges meninger om, at børnekulturens prestige hang sammen med en bedre synliggørelse.

Børneradioens Karsten Pharao: Kvalitet gør det ikke alene. Det kan være nødvendigt med T-shirt og kasketter og alskens tiltag for at gøre opmærksom på sig selv - og man må bide hovedet af al skam i sin markedsføring.

Jørgen Hvidtfelt, formand for Danmarks Teaterforeninger, påpegede, at børneteatret faktisk ikke har et synlighedsproblem. De gode forestillinger bliver solgt, og børneteatrene er meget synlige i formidlingsnettets lille kredsløb: »Vi står i kø for at få det bedste,« sagde han og fortalte, hvordan man i hans egen teaterforening havde måttet frikøbe en medarbejder til at sidde ved fax og telefon mandagen efter den store festival for at få fingrene i de bedste forestillinger.

Han mente, at det nok snarere drejede sig om områdets bitterhed over manglende anerkendelse og opmærksomhed fra den øvrige del af samfundsbilledet.

Og det er jo desværre fra udøverne den store og politiske offentlighed, at pengene til forbedrede forhold, udvikling, videreuddannelse osv. skal komme fra.

LUG UD

Per Schultz sagde, at synliggørelsen og anerkendelse kunne der arbejdes på. Miseren var, at der blev produceret for meget børneteater, børnebøger osv. At det var nødvendigt at luge ud i alt det dårlige for at støtte det gode bedre.

Også Jens Christian Gjesing mente, at området selv burde luge ud. Og så kunne Artibus-spiller Basse Dam fortælle, at det kvalitetsarbejde var pågået i de sidste 15 år, men at problemet stadig var de små lukkede kredsløb. At en voksenskuespiller, hvis denne var KENDT nok, havde uendeligt meget lettere ved at skaffe penge til at lave endnu mere (dårligt) teater. Der var ikke tale om kvalitative kriterier.

Det fik Sven Langhans fra Odsherred Teaterforening til at drage parallellen til den kommende børneteateruddannelsesskole i Odsherred (se side 2-3): Mens alle andre troede, at projektet nu var på plads, var Kulturministeriets vilje til at give penge til driften pludselig blevet mindre. Udfra en efterrationaliserende betragtning om, at der jo var teaterskoler nok - de retter sig godt nok ind mod voksenteatret - og om børneteaterfolk måske overhovedet ville bruge det sted...

Det behøver hverken minister eller ministerium være nervøs for...

De professionelle børnekulturformidlere havde trods ministerens fravær en god konference, da BTS fyldte 25 år.

Og sammenslutningen kan glæde sig over, at det første kvarte århundredes kamp for den professionelle teaterkultur for børn har vist, at det har nyttet at tro på sig selv. Og at knokleriet har givet resultater i form af flere midler og bedre rammer.

Selvom der, som Biba Schwoon afslutningsvist anførte, altså manglede alle de politikere, der åbenbart ikke mener, at børnekultur er vigtigt at bevilge penge til og her kunne have fået lejlighed til at blive overbevist om noget andet.

PRISVÆRDIG INDSATS

I forbindelse med Børneteatersammenslutningens jubilæumskonference på Folketeatret blev der uddelt tre jubilæumspriser som påskønnelse for en »bemærkelsesværdig indsats inden for dansk børneteater«.

De tre priser - alle på 10.000 beskatningspligtige kroner - skulle gå til henholdsvis en dramatiker, en scenograf og en instruktør. Det havde priskomiteen (anmelderne Beth Juncker, Randi K. Pedersen og John Andreasen) fundet så indsnævrende for deres valgmuligheder, at formand Anders Ramberg i en kort indledningstale forud for prisoverrækkelsen havde fået besked på at fremføre dette.

Rammerne betød nemlig, at komiteen følte, at de måtte gå uden om en så oplagt prismodtagerkandidat som Ray Nusselein fra Paraplyteatret, der gennem alle årene har excelleret i alle tre kategorier samtidigt.

At det havde været svært nok endda inden for de nævnte kategorier, lagde komiteen heller ikke skjul på i de motiveringstaler, der fulgte de endelige valg.

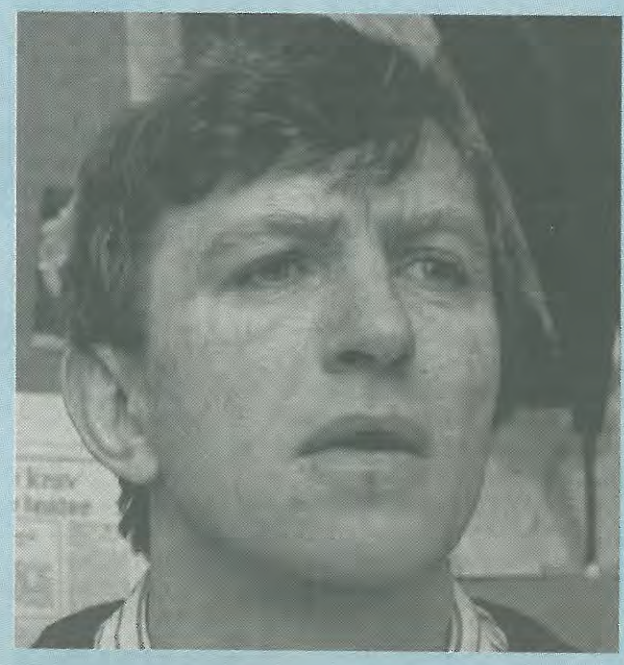
DRAMATIKEREN

Prisen til en dramatiker gik til **Michael Ramløse.**

John Andreasen anførte, at Michael Ramløse ikke havde det mest omfattende, men tilgæld et meget væsentligt forfatterskab bag sig, og at man forhåbentlig derfor havde det meste til gode endnu:

»Du gør det ikke let for dit publikum; et af dine hovedtemaer er ensomhed og forladthed, som du kan skildre uden omsvøb, men også med stor nænsomhed. Du stiller ofte moral-spørgsmål, til tider direkte dilemmaer. Dine spil er musikalske i mere end én forstand - gennem musikken spirer humoren og håbet trods alt andet. Du tager dit publikum alvorligt. Et liv med lette løsninger findes ikke i din dramatik. Det skal du have tak for«.

Michael Ramløse havde i øvrigt skrevet tekst og musik til jubilæumskonferencens teaterstykke, »Den jord du gik på« - og blandt hans øvrige produktion finder man »Ved siden af« (Baggårdteatret) og »Det 4. bud« (Artibus).

INSTRUKTØREN

Prisen til en instruktør gik til **Kim Nørrevig.**

Randi K. Pedersen motiverede det bl.a. med, at Kim Nørrevig som så mange andre inden for området er en person med mange arbejdsfelter og hans virke et resultat af det kollektive aspekt i hele den side af dansk teaterliv:

»Kim får bl.a. prisen i anerkendelse af hans skoledannende betydning som instruktør. Han har nemlig aldrig lagt skjul på, at børne- og ungdomsteatret skulle udtrykke en nødvendighed og have andet end underholdning at byde på. Hans udgangspunkt har været, at børneteater er scenekunst og hverken pædagogik eller prædikestol i traditionel forstand. Fra første færd har Kim krævet som noget helt selvfølgeligt, at børneteatrets skuespillere skulle spille roller, ikke imitere børnene.

Han har bedrevet talentpleje, inden nogen ved deres fulde fem ville bruge det ord i b- & u-kredse og givet skuespillerne mulighed for at nyde godt af sine metoder.

Kim Nørrevig er en teaterinstruktør, som en ny generation kan hente stor inspiration hos«.

SCENOGRAFEN

Prisen til en scenograf gik til **Gitte Kath.**

Beth Juncker sagde bl.a.:

»At finde en scenograf, der har gjort en betydningsfuld indsats for dansk børne- og ungdomsteater, er ganske let. En hel række navne melder sig: Susanne Juul, Claus Helbo, Kirsten Victoria Lind... At pege på én scenograf er til gengæld svært.

1990'erne er billedtid. Da scenografi skaber billedmæssige rammer omkring dramatiske forløb, burde 1990'erne også være scenografitid. Det er den. Rundt omkring på de større scener breder store lysmættede, symbolske panoramaer sig. Imponerende flottet, men undertiden også så tæt tolkende, at det lille hul, der tillader publikum selv at tænke og finde sin vej, er borte. (...)

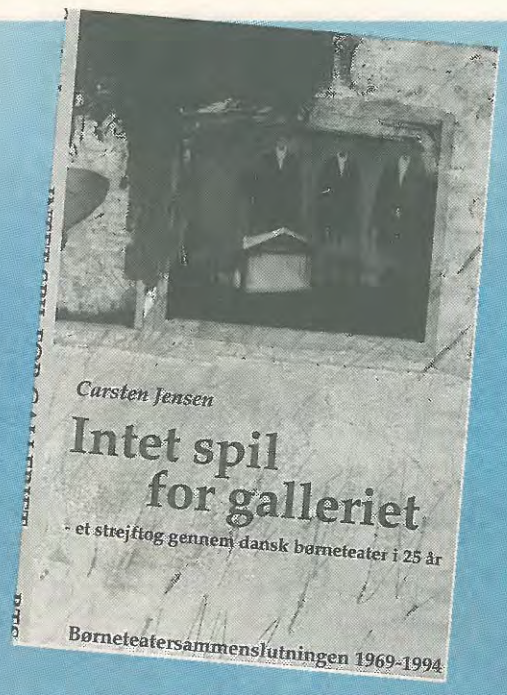
At en scenograf nedbryder rummet, skærer scenografien ned til et minimum, er i disse billedtider bemærkelsesværdigt: Når en sart luftning går over scenen, når en bemaling bliver skrøbelig som hud, når en enkelt rekvisit bliver hele scenografien, når en gøglerscne står slidt og træt med bandager, så har Kath'en været på spil.

Kære Gitte. Fordi dine scenografier [illegible] hul, der gør det muligt for publikum [illegible] kludere, får du BTS' scenografipris. Tillyk[illegible]

Fælles for alle tre prismodtagere er, at de har spredt sig over flere felter. Michael Ramløse har bl.a. været instruktør, Kim Nørrevig både spiller og dramatiker og Gitte Kath har prøvet kræfter med såvel dramatik som instruktion.

Det er symptomatisk for det kollektive og det bedste ved dansk børneteater. Og derfor kan alle de mange øvrige prisværdige børneteaterfolk med stor ret føle, at disse priser også er en værdsættelse af *deres* indsats for dansk børneteater.

SMUK HYLDEST

Velskrevet og spændende jubilæumsbog

Af Jørgen Hvidtfelt

Når man selv har forbindelse med en organisation, der for nylig har fejret 25 års jubilæum, er det med slet skjult misundelse, man griber »Intet spil for galleriet - et strejftog gennem dansk børneteater i 25 år«, som BørneTeaterSammenslutningen har udgivet i anledning af deres 25 års jubilæum.

Og misundelsen vokser, efterhånden som man læser Carsten Jensens beretning. »Åndeløst spændende« er en overdrivelse, men for at bruge en anden anmelderklicheér det en bog, man har svært ved at lægge fra sig, når man først er startet, ikke mindst fordi man spændt læser hen mod de år, man selv har oplevet. Har Carsten Jensen nu også hæftet sig ved de grupper og de forestillinger, man selv har på sit indre netbillede?

For mit vedkommende har han forbløffende ofte, men det er nu ikke (kun) derfor jeg synes, bogen er så god.

NAME DROPPING

Bogen er velskrevet (kun én gang er Carsten Jensen faldet for fristelsen til et billigt ordspil: »Til langbords med Langhans«) og klart opbygget med udgangspunkt i Skolescenens fallit, der førte til oprettelsen af BTS og med de mange børneteaterfestivals som det strukturerende princip (den første fandt sted i Herning i 1971, så festivalernes historie er næsten lige så lang som BTS').

Bogen har naturligvis en vis tendens til name dropping (i et af de mange gode registre kan man checke, om man selv er kommet med), det kan ikke undgås i en organisationshistorie, men dens store værdi ligger i det klare og overskuelige billede, den tegner af udviklingen inden for dansk børneteater.

»Har I skudt nogle lærere i dag?« hedder en af de første af de mange overskrifter, der er med til at styrke læsevenligheden (mere end 2-3 tekstsider er der meget sjældent mellem overskrifterne). Her markeres klart det politiske udgangspunkt for mange af de første grupper, og Carsten Jensen gør glimrende (og jeg mener at bemærke et ironisk glimt i hans øje) rede for det dogmatiske udgangspunkt og de mange revurderinger af hele grundlaget, årene efter har budt på.

Teksten er som sagt god og instruktiv - men billedsiden er det ikke mindre. Enhver børneteaterinteresseret vil her gang på stoppe op og falde i tanker. Ja, netop den forestilling husker man. Mit personlige yndlingsbillede er nok det af Møllens første hold i Haderslev i 1974 med en næsten uigenkendelig Niels Andersen med en ufattelig hårpragt.

Carsten Jensen har med denne bog ydet dansk børneteater en meget smuk og ikke altid ganske ukritisk hyldest. Vi andre kan som sagt kun misunde BTS dette værk og tilføje vort til lykke med de første 25 år.

Jørgen Hvidtfelt er formand for Danmarks Teaterforeninger

Carsten Jensen: Intet spil for galleriet - et strejftog gennem dansk børneteater i 25 år. 200 sider, rigt illustreret. Kr. 128. Udgivet af Børneteatersammenslutningen i kommission hos Forlaget Frydenlund Grafisk.

I BØRNETEATER

Et afsnit fra jubilæumsbogen (s. 59-64) – om den store »sædelighedsfejde«, der pågik i foråret 1979, hvor flere børneteatre nærmest blev lyst i band for at spille undergravende teater i form af seksualvejledende og voldsfremmende forestillinger:

PARTISANTØRKLÆDERNES PARADE

Selvom teaterloven sydede i støbeskeen for svageste blus, fik foråret 79 alligevel sat blus på kedlerne og bragt børneteatret i fokus med en hidtil uset medie-bevågenhed, der baserede sig på lige dele politisk plat, demonstrativ uvidenhed og manipulativ debat.

Centrum-Demokraterne, som populist og partistifter Erhard Jakobsen med stort held havde bragt i Folketinget ved oliekrisevalget i december 73, havde et tydeligt markeringsbehov i foråret 79 efter et dårligt forudgående valg. Og Erhard havde udover sine valgkaniner og sine Aktive Lyttere og Seere også andre trumfkort på hånden: Foreningen Aktiv Skolepolitik - der helt i tidens ånd jagtede undergravende, dvs. venstreorienterede, tendenser blandt lærere og lærebøger.

Som far, så datter: Mimi Jakobsen brugte med stort held medierne til at lancere budskabet om, at den stigende politisering blandt børneteatrene betød, at de stakkels elever måtte finde sig i indoktrinerende »budskaber om vold, kriminalitet, om udbytning, kapitalisme osv.« og advarede kommuner og amter om at se sig godt for, når de nu ifølge det nyudarbejdede teaterlovsforslag selv fremover kunne afgøre, hvem de ville støtte som egnsteater.

Henrik Petersen, Kirsten Jensen og Elena Strøbech i Rimfaxes og Bent Hallers »Festen«, som i 1979 fik politikerne til at se rødt. Rimfaxe, der var blevet startet i 1970 som en del af Christianshavnergruppen, var på dette tidspunkt egnsteater i Roskilde, men blev ufrivilligt midtpunktet i et afdansningsbal få år senere efter lokalpolitiske intriger. Foto: Finn Heidelberg

Baggrunden for angrebet var bl.a. Rimfaxes forestilling, »Festen«, skrevet af forfatteren Bent Haller, der også var ophavsmand til »Katamaranen«. Han var for mange politikere og bibliotekarer med uforløst kommunistskræk selve inkarnationen af revolutionært opvigleri. Man mente, at han i sine bøger agiterede for vold og opløsning og eksorbitant brug af grimme ord, og en emsig bibliotekar foranstaltede egenhændigt en symbolsk autodafé ved at indføre censur for Haller-bøger på sit nordjyske bibliotek.

I »Festen« indgik ifølge Mimi Jakobsen »emner, der som regel kræver temmelig indgående diskussioner og ikke vinder i saglighed ved at blive leveret i en indpakning af slagord og sjofle udtryk«, som det blev formuleret. Hun havde godt nok ikke selv set forestillingen, men til gengæld hørt om adskillige chokerede forældre, der havde.

CD-landsformand og aktiv medlem af Aktiv Skolepolitik, Peter Duetoft, fulgte op med en bandbulle over Fiolteatrets »Et stykke om vold«, skrevet af Biba Schwoon, og hvori forskellige former for vold - mod børn, naturen, miljøet - blev taget op.

Det så Duetoft som et klart angreb på både biler, huse - partiets mærkesager - og samfundet som sådan. Og han opfordrede skolenævnene til at afvise den form for teaterstykker.

Dermed var der lagt i kakkelovnen til de danske børneteatre, og Mimi Jakobsen fyrede selv op under årets festival i Silkeborg i april 79 ved nogle dage forinden at fortsætte sine angreb i et TV-indslag i Kanal 22. Her førte hun - der senere skulle overtage posten som kulturminister i Danmark - på fornem vis sandhedsbevis for, at niveauet for kulturdebatten kunne ligge ganske lavt.

Men selvom adskillige jyske lokalaviser trodsigt valgte at skrive både begejstret og positivt om festivalen i Silkeborg, havde Jyllands-Posten fattet budskabet og lancerede deres egen journalistiske bundskraber med

HISTORIENS BAKSPEJL

en kommentar af Inger-Lise Klausen, hvis kultursociologiske festival-studier gav sig udslag i følgende bredside:

»Det genbrugspåklædte publikum med karakteristiske påsyede lapper og partisantørklæder var i overvældende flertal ved børneteaterfestivalens slutspurt i weekenden på Nørrevangsskolen i Silkeborg (...) Børneteaterfestivalen blev de venstreorienterede pædagogers store udflugtsmål. Arrangørerne, Samarbejdsudvalget for børneteater og opsøgende teater og Børneteatersammenslutningens region Midtjylland, regner med et besøgstal i weekenden på cirka 20.000 til de 61 forestillinger for aldersgruppen tre til 18 år, opført af 39 gruppeteatre, hvoraf hovedparten lancerede mere eller mindre skjult socialistisk propaganda.

Der var bare ikke megen festivalstemning for børnene, men pædagogerne fornøjede sig og sad på hug omkring frokostmadpakken på skolens gange. Skolebygningen var overklistret med plakater, og i forvirringen lister man sig ind i klasseværelse nummer 32 til Fiolteatrets forestilling »Vold«.

De første minutter angiver stemningen: Vold, nedbrydende aggressivitet, provokerende, sjofle og fordummende ord og spillere, der knap kan afmønstres under betegnelsen debutanter.« (J-P 2.4.79)

Dagen efter var lederskribenten på plads og beklagede »den børneteaterfestival, der i højere og højere grad er overtaget af militante venstreorienterede formyndere. Det er ikke deres mål at give børnene en teateroplevelse eller at opdrage dem til at blive teatertilskuere som voksne. De vil indpode ganske bestemte meninger i ubefæstede sjæle, opdrage børnene til at nære afsky for det bestående og således bane vejen for revolutionen. Det er budskabet fra Tvind, der røgtes med ideologisk soldaterånd af folk, der forklæder sig som skuespillere«.

Nationen kunne med god grund være rystet, og Dansk Familieværns to telefonaviser glødede under angrebene på børneteatre, pædagoger - og de journalister, der vovede at mene noget andet og mere beroligende om tingenes tilstand.

Baggårdteatret røg ind i et moralsk-politisk uvejr, da gruppen lancerede letfattelig sexualoplysning med »Ska' vi komme sammen«. Den hellige enfoldige forargelse over forestillingens sprogbrug gjorde, at uskyldige avislæsere gang på gang var tvunget til at læse obskøne citater fra stykket. Især passager som »Jeg er orgasmen, jeg er med i tankerne, i følelserne og i ophidselsen - jeg kommer i pikken og i kussen« blev igen og igen sat på tryk i de borgerlige aviser, så læserne kunne gyse vellystent af forargelse. De væmmelige ord blev fremsagt af Peter Seligmann (Sille), Erik Hovby Jørgensen, Nanna Møller og Lisbeth Gad, mens Ole Berg (tv) stod for det musikalske divertement. Foto: Palle Berg

Klavs Albrechtsens samfundsnedbrydende streg til Baggårdteatrets »Ska' vi komme sammen«

Baggårdteatret fik sin rigelige part af den kulturpolitiske mudderkastning, da man i sæson 78-79 spillede »Ska' vi komme sammen« - gruppens importerede udgave af Rote Grützes sexualoplysende »Was heisst hier Liebe?«

Per Haugaard Jensen, formand for Skive og Omegns Teaterkreds, frabad sig i et indlæg i Børneteateravisen »politiske påvirkninger af børnene og ej heller påvirkninger i retninger, som forældrene ikke selv gerne ville kunne gå ind for«. Det var især Baggårdteatrets præsentation i den grønne turneteaterbrochure af »Ska' vi komme sammen«, der var faldet ham for brystet - herunder ikke mindst en Klavs Albrectsen-tegning, der med ligefrem humor viste to unges første forsøg i samlejets ædle kunst, overvåget af speaker, dommer og mediefolk. Hvor skulle han dog kunne hænge den plakat op i Skive?!

Den fordomsfrie behandling af seksualiteten i »Ska' vi komme sammen« faldt heller ikke i god Hedensted-jord. En af byens sygeplejersker protesterede over teatret, der »udøver åndelig voldtægt, Stykket tager sit udgangspunkt i det mest smudsige, der kan siges på dette område. Der opfordres i højeste grad til selvtilfredsstillelse, så seksualiteten løsrives og afspores fra dets område i livet og kærlighedens sammenhæng«.

Heller ikke borgmester Helge Nielsen nøjedes med at holde hænderne over dynen: »Den slags stykker er typiske eksempler på, hvordan samfundet undergraves ved hjælp af porno - et gammelt kendt middel«, udtalte han efter at have set forestillingen, som skulle rundt til kommunens skoler.

En lille gruppe religiøst aktive i kommunen gik således opildnet igang med en underskriftsindsamling mod ugudeligheden, men sagen endte i kommunalbestyrelsen, hvor et stort flertal gik ind for en resolution, som ikke indeholdt kritik af, at forestillingen var købt til Hedensted-skolerne, men dog påtalte at skolenævnene ikke var blevet spurgt, om de ønskede det pågældende stykke. Det var ganske vist ikke sædvanlig praksis, men når nu sædeligheden stod på spil...

HISTORISKE KRØLLER

Baggårdteatrets berømte/-rygtede forestilling fra 1979, »Ska'vi komme sammen«, blev sat i scene af Volker Quandt - på den tid herboende og dansktalende tysker med mange fingeraftryk på dansk børneteater - og det var en ekstra undergravende torn i øjet på de bigotte.

I et læserbrev i Politiken fik han bl.a. læst og påskrevet af Astrid Dewulff fra København, der i et åbent brev til kulturministeren bl.a. ventilerede følgende:

»Stykket er skrevet af en tysk forfatter, som ikke kunne få sit uhumske stykke udgivet i sit hjemland, da tyskerne simpelthen forbød dette stykke. Så søgte han nordpå til det lille Danmark, og her har han frit kunne tømme sin skraldebøtte ud til de danske skoler. Vi har før mødt rædselsgerninger fra denne forfatters hjemland, men at en enkelt person frit og uden modstand fra vore skolemyndigheder kan forgifte og ødelægge vore børns følelsesliv er ganske utilgiveligt.«

Nu var det, i sandhedens tjeneste, det tyske børneteater Rote Grützes stykke, som den grumme tyske ugerningsmand beklumrede landet med. Og i øvrigt var stykket så at sige »anden halvleg« - idet forestillingen »Det snakker man ikke om« tog fat om sexualoplysningen for de mindre. Den spillede Fair Play i Danmark nogle sæsoner senere - men ganske uden ramaskrig.

Den nedrige tysker har siden spredt giften i andre lande. Bl.a. har han for nogle år siden iscenesat »Ska' vi komme sammen i Brasilien« - og senest - i 1993/94 (!) har Volker Quandt arbejdet med japansk børneteater og instrueret begge de to 15 år gamle stykker. Dog i en modereret sproglig udgave og med hensyntagen til de kulturelle forskelle.

Men med stor succes og mange roser over det flotte arbejde med at indføre det debatskabende og sexualoplysende teater i Japan.

Så der er mange historier endnu i »Ska' vi komme sammen« - som sandsynligvis med en mindre sproglig opdatering stadig vil have noget at sige et dansk ungdomsteaterpublikum.

cj

nye bøger

BØLLE BOB GÅR PÅ SCENEN

Den frække Bølle-Bob er hverbarnseje, hvilket bl.a. kan ses af, at der er solgt over 400.000 plader med Gunnar Geertsens sange.

Nu har forfatteren og komponisten så lavet en musical, hvori indgår de bedste sange. Manuskriptet er en forenklet udgave af den professionelle opsætning, som havde premiere på Gellerupscenen i Århus i 1993.

Musicalen »Bølle-Bob og de andre« kan således nu bruges som skolekomedie for 5. klasse og opefter.

»Bølle-Bob og de andre«. Af Gunnar Geertsen. 103 sider, kr. 148. Forlaget DRAMA.

ØJEBLIKKETS KUNSTART

Forlaget DRAMA har netop udsendt den første danske grundbog om sceneinstruktørens arbejde med teatret.

Den er skrevet af Niels Damkjær, der har instrueret på både små og store teatre og også virket som dramatiker, scenograf og skuespiller.

Damkjær har delt sin bog op i to dele: »Troldmanden« og »Ingeniøren«. Førstnævnte er helliget instruktørens arbejde med skuespilleren, mens anden del beskæftiger sig med selve tilrettelæggelsen af den kunstproces, der bliver til øjeblikkets kunst. Gennem de to dele svæver så dramaturgiens rolle i arbejdet.

Der er tale om en alsidig og kritisk beskrivelse af samarbejdets kunst i teaterverdenen, og bogen henvender sig både til professionelle og amatører, der har påtaget sig den svære rolle som sceneinstruktør.

»Skuepladsen - om sceninstruktørens arbejde med teatret«. Af Niels Damkjær. 183 sider, kr. 198. Forlaget DRAMA.

TIDSSKRIFTER

Teater ET nr. 69: Med temaet »Kunst og teater« behandles det mere »alternative« teater, der inddrager performance, dans og rumeksperimenter i det kunstneriske udtryk. Også musical, opera og rock tages under behandling - og under overskriften »Mere magt til publikum« ses nærmere på de måder, teatret forsøger at indfange de unge publikummer på.

Teaterbladet nr. 170: Om casting-fænomenet, om at være dansk teatertekniker i Mozambique og om et ophold på Actors Institute i London. **Nr. 171:** Samtale med Bent Mejding om Det Ny Teater og dets fremtidige virke. **Nr. 172:** Om Projekt 94 og »Den jord du gik på« – Anmeldelse og og refleksioner omkring BTS-jubilæet og jubilæumsbogen »Intet spil for galleriet«. Desuden bl.a. artikel om ALBA-EMOTING, en psyko-fysisk teknik.

Rampelyset nr. 214: Om amatørteatret som modvægt til samfundets kommercialisering, om Gøglerskolens virke og om et ungdomskulturprojekt, »Kulturkæmperne«, i Haderslev. **Nr. 215:** Rapport fra Zimbabwes teaterliv, Ældreteater-festivalen i Odense i efteråret 93, »Antigone« hos Lo Specchio i Roskilde.

danstidningen nr. 2/94: Om etnisk dans og dansens bevægelsesfrihed over grænserne, Leif Stinnerbom og hans søgen efter danseteatrets folkelige kilder m.m.

Teatertidningen nr. 2/94: Tema om børneteater, bl.a. dukketeatret Långa Näsan, Friteatern, der satser på nyskrevet svensk dramatik for børn, børneteater på Unga Dramaten, Unga Riks m.m.

drama 1-94: Om drama og dans, herunder dansens mytologi, dansen i norsk skolehistorie m.m.

REPERTOI

FABULA TEATRET

Adm.: Gl. Kirkevej 36 -1., 2770 Kastrup
Tlf. 32 50 00 39.
Bestilling af forestilling: 35 36 48 06

DIGTER PÅ EN SKY

Der sidder han på sin sky – den store eventyrdigter H.C. Andersen – og ser ned på Jorden og mindes in fattige barndom, alle sine kampe som digterspire og sine triumfer senere hen. Han vil så gerne vide, om hans eventyr stadig lever på Jorden – om der er bare ét menneskebarn, der husker hans navn endnu. Det må børnene i salen fortælle ham.

Vi ser glimt fra hans liv og hører om højdepunkterne, og flere af hans mest elskede og underfundige eventyr træder lyslevende frem: »Prinsessen på ærten«, »Konen med æggene«, »Kejserens nye klæder« og »Svinedrengen«.

Vi er alle i godt selskab med hr. Andersen.

Aldersgruppe:	6-13 år
Pris:	Kr. 6.675 incl. moms v/max. 120 børn
Varighed:	Ca. 45 min.
Opstillingstid:	120 min.
Spilleareal:	Br. 7 m, dy. 6 m, hø. 2,5 m
Tekniske krav:	380 V komfurstik
Mørklægning:	Kræves
Medvirkende:	6 skuespillere

MUS I SYÆSKEN

Katten, den frækkert, har revet hul i musens bukser, og en ordentlig mus må jo så sy en lap på. Men det er svært med alle de ting i syæsken: Nåle, der stikker, en saks, som kan klippe halen af én – og tager man fingerbøllet på hovedet, bliver lyset slukket.

Den lille mus må have hjælp af børnene – og derfor ender alt i fryd og gammen og med fælles musesang.

Aldersgruppe:	3-6 år
Pris:	Kr. 3.450 incl. moms v/max. 60 børn
Varighed:	Ca. 30 min.
Opstillingstid:	Ca. 60 min.
Medvirkende:	1 skuespiller

Se også Den Røde Brochure, side 60.

TEATRET LAMPE

Haraldsgade 9,2.tv, 2200 København N
Tlf. 31 85 19 37

AV FOR KATTEN

Forestillingen er ændret i forhold til Den Røde Brochure:
Esmeralda er på vej til arbejde, da den røde mappe fører hende væk fra vejen og ind i en fortryllet have. I den fortryllede have sker forunderlige ting. Blyanterne er forvandlet til blomster, og frokostægget er kommet op i hatten! Og i haven møder Esmeralda foruden katten Egon også sin mor og sin far, så hun tilsidst næsten helt glemmer at hun skal på arbejde. AV FOR KATTEN er en komisk og poetisk forestilling.

Aldersgruppe:	3 -8 år
Pris:	3750 incl. moms
Varighed:	45 min.
Spilleplads:	5 x 5,5 m. højde: 2,5 m
Scenograf:	Donia Florian
Lysdesign:	Thomas Rishøj
Værksted:	Sonny Oeftiger
Plakat:	Marianne Jørgensen

Se også Den Røde Brochure side 121.

MARIPOSA

har fået nyt telefonnummer (var forkert i sidste nummer af BTA). Det rigtige er: 38 88 88 59.

PARAPLYTEATRET

Rådhusstræde 6C, 1466 København K
Tlf. 33 13 39 40

NATTEVÅGEN

Forestillingen er ændre i forhold til Den Røde Brochure:
Aldersgruppe: Fra 16 år

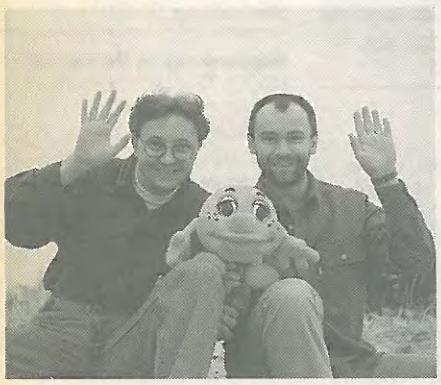
Se også Den Røde Brochure, s. 153

MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN

søger administrator pr. 1. august. Nærmere oplysninger på teatret, tlf. 66 14 15 27 (Peter Barslev) eller 62 27 27 67 (Kaja Pihl).

RE nyt

PETRUSHKA DUKKETEATER

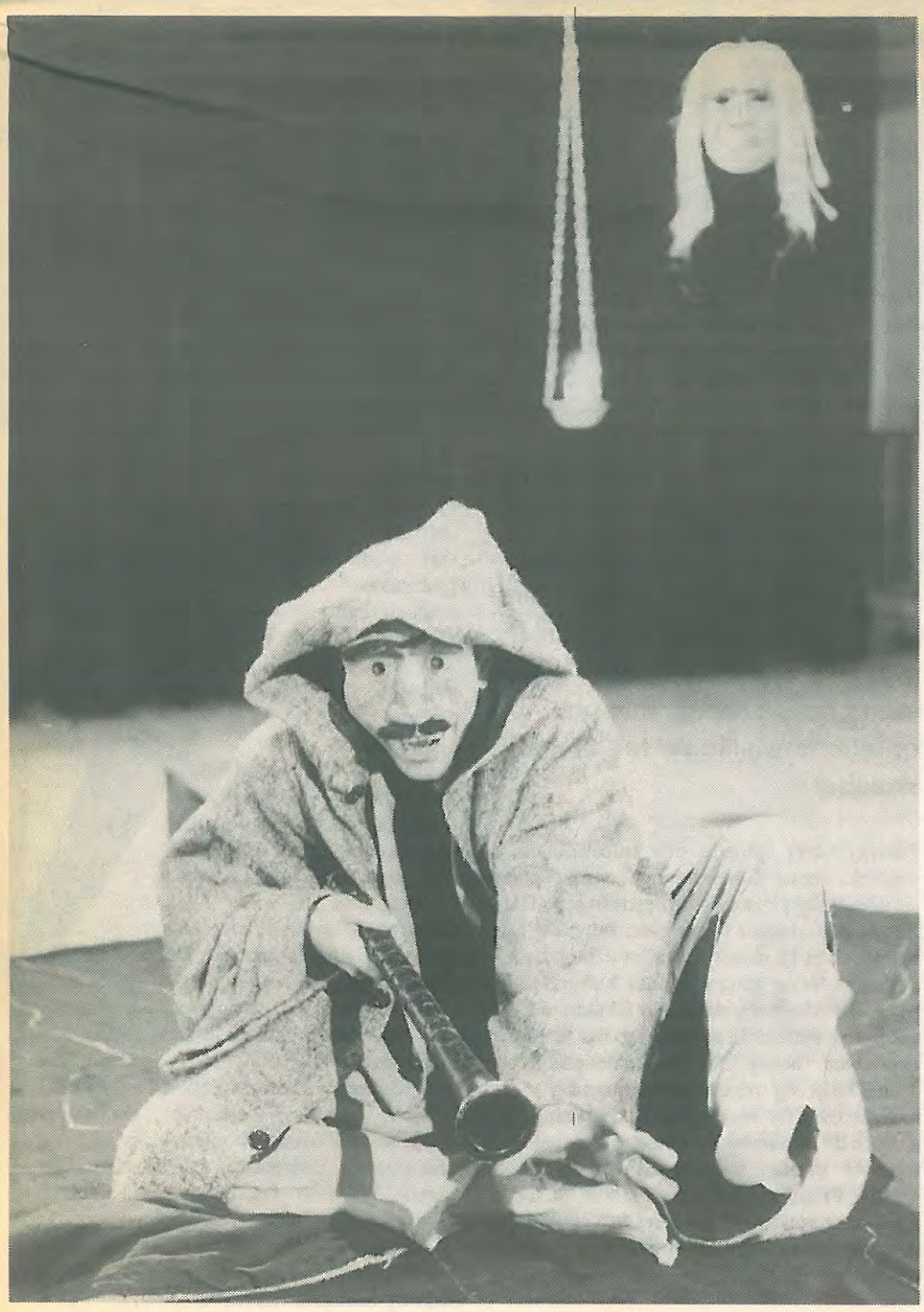
var i sidste nummer af Børneteateravisen stavet forkert. Men de er nu også at finde på side 159 i Den Røde Brochure med deres »Eventyret om den lille KALA-BOK« - og kan kontaktes på adressen :
Svinget 1, 2680 Solrød Strand
Tlf. 53 14 02 57/31 87 76 13

BATIDA

Lygten 39-41, 24 00 København NV
Tlf. 35 82 11 82

Ved en beklagelig fejl er teatergruppen BATIDAs sider i »Den Røde Brochure 1994/95« blevet trykt i negativ. Det er især gået ud over fotografierne – og i ganske særlig grad over det foto, der illustrerer forestillingen »Hunden der spillede trompet«. Vi bringer derfor dette foto. *Se iøvrigt Den Røde Brochure side 32.*

STUDIO RU

Vråvej 35, Fjaltring, 7620 Lemvig
Tlf. 97 88 70 43

HISTORIER OM ODIN

Monolog for en skuespiller med syv maskevæsner

I den nordiske mytologis biledskat spiller den hemmelighedsfulde, flersidige gud ODIN en hovedrolle. ODINs væsen er tvetydigt. På den ene side er han krigsgud og troldmand, på den anden side er han digter og kunstner. Han har den evne at kunne skifte skikkelse og væsen. ODINs figur indebærer også noget menneskeligt. Nogle gande er han uretfærdig og indblandet i mange kærligsheds eventyre. Tillige drikker han gerne mjød.

I forestillingen spiller Falk Heinrich Odin myten med skiftende maskeroller. Blandt andet skabelsesmyten, erobringen af digtermjøden og kongedatteren Rind, Odins krigsdans og hvordan Odin kom til sin visdom. Skuespilleren Falk Heinrich formår med sit levende sprog at gribe tilskuerne ind i handlingen. Forskellige træmasker, dans og musik er med til at gøre forestillingen afvekslende og spændende.

Aldersgruppe:	10 og op
Turnèperiode:	Hele året
Varighed:	55 minutter
Mørklægning:	Kræves
Spilleareal:	Br. 5, dy. 5 m, hø. 3,5 m
Pris:	Kr. 3500 incl. moms
Skuespiller og maskemager:	Falk Heinrich (tidl. skuespiller på Odin Teatret, Holstebro)
Instruktør:	Markus Herlyn

En teaterproduktion af 26 BILDER, Erlangen og STUDIO RU, Fjaltring

Forestillingen er refusionberettiget og spilles på dansk eller tysk.

MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN

Filosofgangen 19, 5000 Odense C
Tlf. 66 14 15 27

TROLDEN TRALLE

Oplysningerne om denne forestilling i Den Røde Brochure er ikke helt korrekte mht. målgruppe og pris:

For aldergruppen 2-4 år spilles for max. 30 børn og prisen er 3000 kr. incl. moms.
For aldersgruppen 3-6 år spilles for max. 50 børn og prisen er 3500 kr. incl. moms
Se også Den Røde Brochure side 202.

ÆVENTYROPERAEN

Præstetoften 25, 8330 Beder
Tlf. 86 93 80 10

TORNEROSE

Børneoperaen TORNEROSE vil i sæson 94/95 blive udbudt indenfor tre publikumsgrupper.

Pris og publikumsantal bliver således:
Gruppe 1: *Antal:* 150 publikummer
Pris: 8.500 kr. + moms
Gruppe 2: *Antal:* 250 publikummer
Pris: 11.000 kr. + moms
Gruppe 3: *Antal:* 350 publikummer
Pris: 13.000 kr. + moms

Skoleforestillinger, hvor publikum hovedsageligt består af børn, vil primært blive for gruppe 1.
Se også Den Røde brochure side 229

Små Scener

KØBENHAVN OG OMEGN

ANEMONE TEATRET
Suhmsgade 4, 1125 Kbh. K
Tlf. 33 32 19 49

Ekstasens grønne appelsin
ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: 1. juli-20. aug. Tirs.-fre. kl. 22, lør. kl. 19 og 22.
Yderligere oplysninger: Arte C-priser (100 kr.)

BÅDTEATRET
Nyhavn 14, 1057 Kbh. K
Billettlf. 33 12 14 60

Lektor O. Bjældemoses foredrag om Bellman & Mozart
BÅDTEATRET
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkt: 19. august til 10. september.
Yderligere oplysninger: Pris: alle Arte-ordninger. Løssalg kr. 100.

DANSESCENEN
Marskensgade 11, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 35 43 58 58

Danseprojektets 2.-års-forestilling
DANSEPROJEKTET
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: 27.-29. maj, 27. og 29. maj kl. 20, 28. maj kl. 16
Yderligere oplysninger: Fri entré.

Den erotiske danse-stumfilm
SASCHA WALTZ & GUESTS (Tyskland)
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: 10. og 12. juni kl. 21.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 100. Specielle festivalrabatter.

Kultperformance fra New York
YOSHIKO CHUMA & TEN SCHOOL OF HARD KNOCKS (USA)
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: 15. og 17. juni kl. 21.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 100. Specielle festivalrabatter.

Kvinde Soli 1-4
SIMONE FORTI (USA), VIRPI PAHKINEN (Finland), SIN-CHA HONG (Korea-USA), MOLISSA FENLEY (USA), ANNAMIRL VAN DER PLUIJM (Holland), PEGGY BAKER (Canada)
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: 18., 19., 21. og 22. juni kl. 19.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 100. Specielle festivalrabatter.

Dansk Platform
GRANHØJ DANS, MICADO DANSE ENSEMBLE, UPPERCUT DANSETEATER, RANDI PATTERSON COMPANY & CAMILLA STAGE
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: 25. og 26. juni kl. 16.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 100. Specielle festivalrabatter.

Requiem
SZEGED CONTEMPORARY BALLET
Yvette Bozsik Company
YVETTE BOZSIK COMPANY
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: Fra 18. august Y. Bozsik Company kl. 20, fra 22. august Szeged Contemporary Ballet kl. 20.
Yderligere oplysninger: Pris fra kr. 100 til kr. 130. Alle Arte-ordninger

Hotel Inferno
MiCADO DANSE ENSEMBLE
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: 1.-16. sep. man.-lør. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 100. Alle Arte-ordninger.

LJADA DANSE KAMPAGNI (Schweitz)
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: 27., 29. og 30. september kl. 20.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 100.

GRÅ HAL – CHRISTIANIA
Billetbestilling 31 21 11 96 og gennem Arte

Dyr med tøj på
ANTROPOPIPSELSKABET
Spilletidspunkt: 23. maj-15. juni
Yderligere oplysninger: Pris kr. 50 pr. billet

KAFCAFÉEN
Skindergade 3, 1159 Kbh. K
Tlf. 33 12 58 14

Broken Tables
CAFETEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 16.-20. august (begge dage incl.) kl. 21.
Yderligere oplysninger: Gratis. OBS: spilles på engelsk.

It Bugs Me
CAFETEATRET
Spilletidspunkt: Tirs.-tors. kl. 21, fre.-lør. kl. 22.
Yderligere oplysninger: OBS: spilles på engelsk. Billetpris kr. 60.

KANONHALLEN
Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Billettlf. 35 43 20 21 – hverdage 14-18, lør. 11-14

Festival Dancin' City
Spilletidspunkt: 9.-25. juni
Yderligere oplysninger: Se spilletider i dagspressen eller rekvirér program.

Große Wasser
PRALIPE
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 9.-11.-12.-13. august kl. 20.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 130, unge kr. 80.

Festival »Budapest i København«
KATONA TEATRET, YVETTE BOSZNIK DANSETEATER, SOFA TRIO, TEATER OR og SZKENE BALLET
Spilletidspunkt: 18.-30. august, alle dage kl. 20.

Man Act
Spilletidspunkt: 2.-3.-4. sept. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 130, unge kr. 80.

Blind Date
TIN BOX
Spilletidspunkt: 17.-28. september, alle dage undt. man. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 130.

DET KGL. DANSKE HAVESELSKABS HAVE
Frederiksberg Runddel 1
2000 Frederiksberg
Tlf. 35 37 80 07 fra 1.8. kl. 16-18

Trold kan tæmmes
CUMULUS TEATRET
Aldersgruppe: Fra 8 år og op
Spilletidspunkt: 5.-19. august, hver dag kl. 20.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 75, alle Arte-ordninger.

Københavneren
NØRREBROGADE 37 31 39 92 95
Nørrebrogade 37, 2200 Kbh. N
Billettelf. 31 39 92 95

Babel
MARQUEZ
Aldersgruppe: Ungdom/Voksne
Spilletidspunkt: 4/5 - 14/5 '94 (spiller ikke d. 8/5)
Yderligere oplysninger: Alle arte-ordninger.

Kantan
META THEATER München
Aldersgruppe: Ungdom/Voksne
Spilletidspunkt: 23/9 - 15/10 '94
Yderligere oplysninger: Alle arte-ordninger

MARIONET TEATRET I KONGENS HAVE
V. pavillonen
Kronprinsessegade 21
Marionette teatret c/o. Birtenorst, Wilh. Marstrandsgade 2b
2100 Ø, Tlf 31 42 64 72

I: Cirklen
II: Inde i Hermans hoved
Aldersgruppe: Familieforestillinger
Spilletidspunkt: Alle ugens dage kl.14 - 15. Undtagen mandage.
Yderligere oplysninger: Fri entrè.

Rialto
Smallegade 2
2000 Fredriksberg
Billettelf. 38 88 01 88

»Danton« - frihedens engle
VERAS ØJNE
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: Man.- fre. kl.20. og lør. kl. 17. Perioden 21/9 - 1/10 incl.

RØDE KRO TEATER
Øresundsvej nr.4. 2300 Kbh. S
Billetbestilling. 31 35 14 39

Skipperskæg og Skumsprøjt
FOCUS TEATERPRODUKTION
Aldersgruppe: 4 - 10 år
Spilletidspunkt: 12.-16. sep. og d.18. sep. og d.19.- 23.sep.
Yderligere oplysninger: Billetpris. 30. kr.

TAASTRUP TEATER
Tåstrupgårdsvej 3, 2660 Tåstrup
Tlf. 42 52 14 30 og 42 52 17 60 kl. 9.-14

De kejtede
TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 3.-7 oktober, man. - tors. kl:10.00, fredag19.30, lørdag16.00
Yderligere oplysninger: Billetpris. 100. kr. Dog grønne biletter kun 36.kr.

TEATRET BAG KROEN
Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Tlf. 31 63 10 96 kl. 10. -13.

Grand prix mordet
TRATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 10 - 100 år
Spilletidspunkt: 15. sep. - 12. november torsdag, fredag og lørdag kl. 19.

Kaskadeteatret har bl.a. forestillingen »Hybenkrigen« med på sin egen festival

TEATERSTORM I HORSENS

Omkring 40 teatre, mere end et halvt hundrede forskellige forestillinger, der opføres i alt 150 gange - det er sådan cirka de nøgne kendsgerninger omkring dette års udgave af børne- og ungdomsteaterfestivalen i Horsens.

Det er som sædvanligt Kaskadeteatret og den tilhørende hær af frivillige, der sørger for at arrangementet kan sætte Horsens på den anden ende.

Det sker i weekenden 16.-18. september, men forudbestilling af billetter er allerede i fuld gang.

Se det samlede program og praktiske oplysninger på bagsiden af dette nummer af Børneteateravisen.

BØRNE-TEATER TIL BHUTAN

I maj måned rejste Paraplyteatret og Comedievognen til den lille asiatiske bjergstat Bhutan, hvor man i hovedstaden Thimphu opførte forestillinger for byens skolebørn.

Paraplyteatret spillede sine forestillinger på engelsk, mens Comedievognen medbringer sit eget volapyksprog til forestillingen »Baby, Baby«. Det danske børneteater blev dog først introduceret på nationalsproget dzongkha.

Det er første gang en dansk kulturaktivitet præsenteredes for publikum i Bhutan, der ligger i det østlige Himalaya og har et stærkt begrænset besøg fra omverdenen. Kong Wangchuck og regeringen er nemlig meget kritiske over for vestlig kulturpåvirkning.

Men de to danske børneteatre var dog inviteret til Bhutan som regeringens officielle gæster. Projektet er i øvrigt støttet af Udenrigsministeriet og arrangeret på initiativ af den udstationerede kulturkonsulent, Jeanne Blyme.

DANCIN' CITY

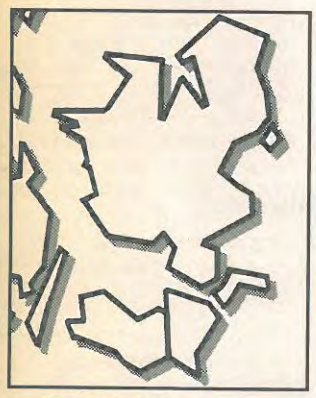
Der er lagt op til en international sommer i København, når K.I.T. afvikler festivalen »Dancin' City« fra 8. til 25. juni.

Det er tredje udgave af festivalen, der præsenterer de nyeste strømninger i danseteatret, moderne klassikere og klassiske dansetraditioner, som de findes uden for Europa. Desuden er indlagt et »kvinde solo-program«. Deltagerne kommer fra fire kontinenter, og festivalen åbner i Falkoner Centret 8. juni med butoh-danserne Sankai Juku fra Japan.

Udover Falkoner Centret danses der i de 18 dage i Kanonhallen, Det Kongelige Teater, Østre Gasværk, Dansescenen, Albertslundhusett, Spejlteltet og på Færgen Kronborg. Billetsalget startede 14. maj, og gratis program fås bl.a. hos Københavns Internationale Teater, Vestergade 8, 1456 København V.

Billetter købes hos Cafeteatret (33 12 58 03) og Kanonhallen (35 43 20 21)

Små Scener

SJÆLLAND, LOLLAND-FALSTER OG BORNHOLM

teatergruppen FAIR PLAY
Borchsvej, 4300 Holbæk
Tlf. 53 43 85 95
Fre. mellem 9.30 - 15.00

En skærsommernatsdrøm
FAIR PLAY'S UNGDOMSTEATER
Aldersgruppe: Unge og voksne
*Spilletidspunkt:*5. 6. 7. og 8. Juli kl. 19.00

KORSØR HAVN
Tlf. 53 57 08 00

ROSKILDE HAVN
Tlf. 33 12 14 60

HELSINGØR NORDHAVN
Tlf. 49 20 08 11

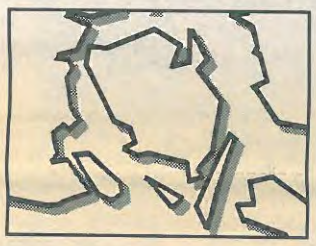
NÆSTVED HAVN
Tlf. 53 73 06 50

Den flagrende gæst
BÅDTEATRET
Aldersgruppe: Unge & voksne
Spilletidspunkt: Korsør: 2.-7. maj: tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Roskilde: 9.-14. maj, man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Helsingør: 16.-28. maj, man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17 (OBS: ingen forestillinger 21. og 23. maj).
Næstved: 30. maj-4. juni, man.-lør. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 80.

En ven i hånden
BÅDTEATRET
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: Korsør d. 2.-7 maj: man. - fre. kl. 11 og 13. Lør. kl.11.
Roskilde d. 9.-14. maj: man. - fre. kl. 9.30 og 11. Lør. kl. 14.
Helsingør: 16.-29. maj: man. - fre. kl. 9.30 og 11. Lør. kl. 14. (Ingen forestillinger d. 21. og 23. maj.)
Næstved d. 30. maj - 4. juni: man. - fre. kl. 9.00 og kl. 10.30 Lør. kl. 14.
Yderligere oplysninger: Billetpris. kr. 37.

EGNSTEATRET masken
Skolegade 16,
4800 Nykøbing Falster.
Tlf. 54 85 78 81

Du er min mor
MASKEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 4. - 19. maj. Onsdag, torsdag, fredag og søndag

FYN

TEATERGRUPPEN Gadesjakket
Skibhus 17:48 - Nørrevænget 17
5000 Od. C
Tlf. 66 14 40 21

Jeg vil hjem
GADESJAKKET
Aldersgruppe: 5-9 år
Spilletidspunkt: d. 6. - 10. sep: Tirs. - fre. kl 9.30, tors. kl. 14.00, lør. kl.15.00
D. 13. - 16. sep: Tirs. - fre. kl. 9.30, tors. kl. 14.00
D. 20. - 23. sep: Tirs. - fre. kl. 9.30, tors. kl. 14.00
D. 27. -29. sep: Tirs. - fre. kl. 9.30 tors. kl. 14.00
Yderligere oplysning: Billetpris kr. 35. Billetbestilling nødvendig!

Jævnteatret SKÆGSPIRE Vestergade 68
Vestergade 68, 5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06 kl. 9-15

Max og Dutte
BØRNETEATRET SKÆGSPIRE
Aldersgruppe: 1½-4 år
Spilletidspunkt: 7. sept.-22. okt., tirs.-fre. kl. 9.30 og 11. Lør. kl. 11.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35. Billetbestilling nødvendig.

ÅRHUS OG OMEGN

GULDLOK DUKKETEATER
Willemoesgade 2, 8200 Århus N
Tlf. 86 10 47 77

Guldlok og Lillebjørn på eventyr
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkt: Frem til 19. juni, ons. og tors. kl. 10, søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Entré 25 kr.

Sladderheksen
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2½-7 år
Spilletidspunkt: August, ons. og fre. kl. 10, tors., lør. og søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Entré 30 kr.

Guldlok og de tre bjørne
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkt: Frem til 19. juni, fre. og lør. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Entré 25 kr.

Den lille blomsteralf
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkt: Spiller i Århus Festuge 3.-11. sept. hver dag kl. 9.30, 10.30, 13 og 15. Resten af sept. ons., fre. kl. 10 og tors., lør. og søn. kl. 10 og 15.

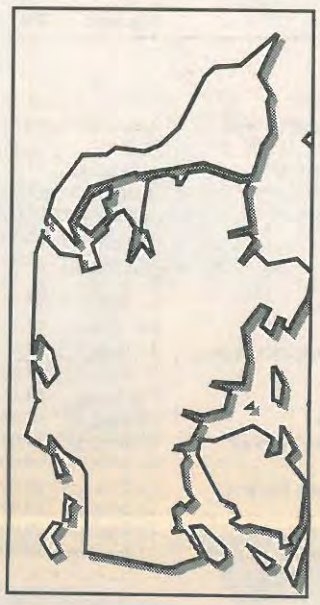
Refleksion
Sintrupvej 11 A, 8220 Brabrand
Tlf. 86 24 05 72

Drengen og Træet
REFLEKSION
Aldersgruppe: 8 år og op
Spilletidspunkt: 3.-4. sept. kl. 15. 5.-9. sept. kl. 14. 10.-11. sept. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35, ved 10 bill. og derover kr. 30.

SVALEGANGEN
Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C
Tlf. 86 13 88 66 tir.-fre. kl. 16-20, lør. kl. 13-16

Enhver
SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 2.-10. sept. man.-lør. kl. 20. Fre. 23. sept.-lør. 22. okt. tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40.

Siegfried
SVALEGANGENS DUKKETEATER
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Lør. 3., 10. og 24. sept. kl. 14.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 30.

JYLLAND

Jomfru Ane Teatret

Jomfru Ane Gade 14
9000 Aaborg
Tlf. 98 13 60 44

Stegt lever eller bøf ned løg
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: Ur-præmiere d. 16. sep. '94- herefter tirsdag - fredag kl. 20.00, lørdag kl.16.00 - indtil d. 22. oktober.

TEATRET MØLLEN
Møllepladsen 4, 6100 Haderslev
Tlf. 74 52 66 79

Anne Frank - historien om en backfisch
TEATRET MØLLEN
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: D. 17.- 19. aug.: kl. 20.00, 20. aug. kl. 16.00, 23. - 26. aug. kl. 20.00, 27. aug. kl. 16.00, 30. - 31. aug. kl. 20.00
Forestillingerne spilles i anledning af teatret Møllens 20 års jubilæum.

VENDSYSSEL EGNSTEATER
Dronningengade 12
9800 Hjørring
Tlf. 98 92 47 11

Peter Pedal
VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 5. aug. kl. 19, 6. og 7. aug. kl. 14.

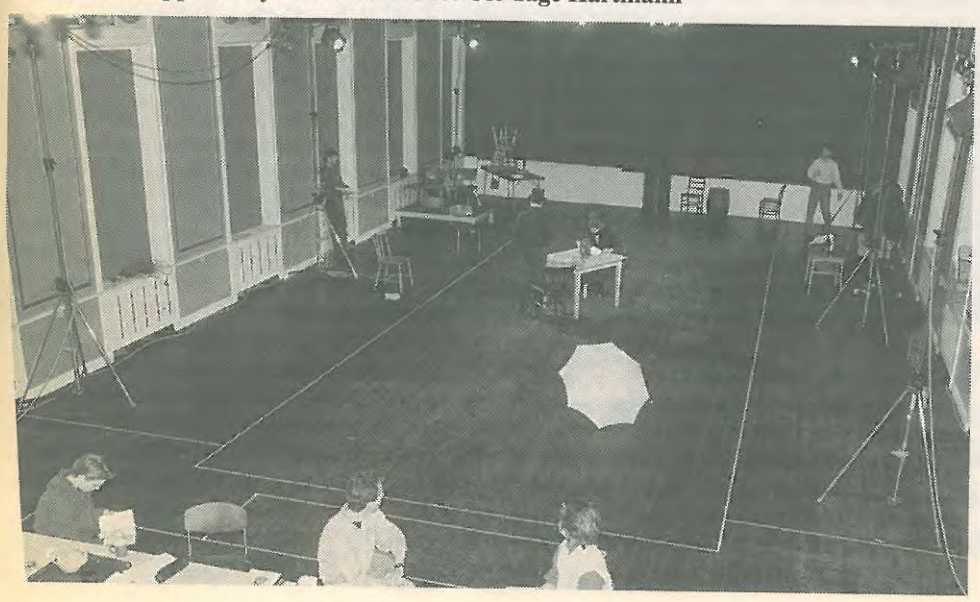
BROSCENER

Comedievognen og Teatret Zeppelin har indledt et samarbejde om koordinering af repertoire og gæstespil på deres nye faste scener i de københavnske brokvarterer.

Og »Broscenerne« bliver navnet på samarbejdet, der fra næste sæson vil søge at formidle et godt teaterudbud til det storkøbenhavnske børneteaterpublikum. Broscenernes samarbejde vil udover repertoireplanlægningen - der skal sikre at der løbende vil være en forestilling på en af Broscenerne - også omfatte en fælles abonnementsordning, teknikbank, prøvefaciliteter og pr-arbejde.

Københavns kommune støtter iniativet økonomisk - foreløbig for den kommende sæson. Og her kan man på Nørrebro se Comedievognen med »Alice i Eventyrland«, mens Teatret Zeppelin opfører »Oliver Twist« på Vesterbro.

Et kig ind i Zeppelins nye teatersal. Foto: Ole Tage Hartmann

Teaterselskabet Kærren – her med »Den syngende dreng« – er med i den nye organisation, der bl.a. vil holde festival på teatrets hjemsted, Christiania

Indlæg:

FAKTA OM FUB

FUB (Fri Ungdoms- og Børnekultur) er en nydannet organisation, som ønsker at markere sig i det danske ungdoms- og børnekulturlandskab.

FUB er opstået, fordi der, efter initiativtagernes mening, mangler et forum, hvor alle, der arbejder professionelt med børne- og ungdomskultur, kan mødes og inspirere hinanden, uafhængig af aldersgrupper, kulturelle faggrænser og udtryksmåder.

Vi mærker i øjeblikket en tendens til, at børnekulturarbejdere forskanser sig i egne små båse. Det er i og for sig forståeligt, set i lyset af den stramme økonomi – men det er farligt. Vi risikerer at lukke af for andres meninger eller udtryksformer i stedet for at åbne mulighed for et positivt og levende samarbejde, der uundgåeligt vil udmønte sig i en større kunstnerisk og kulturel mangfoldighed – og hvem vil ikke gerne være medvirkende til det?

FUB vil arbejde for at nedbryde skellene mellem de forskellige ungdoms- og børneteateområder. Børns og unges kulturelle verden er jo ikke delt op i et »enten dit - eller dat«. Deres oplevelser går på tværs af de skel, som vi har en tendens til at sætte op.

FESTIVAL

FUB arbejder i øjeblikket på at fejre oprettelsen af sammenslutningen ved at arrangere en festival, der skal give et så varieret billede af dansk ungdoms- og børneteater som overhovedet muligt.

Festivalen er planlagt til at strække sig over tre uger fra d. 6.-28. august 1994, og stedet, hvor det h ele kommer til udfoldelse, er på det »unge« Christianias Børneteater.

På gensyn på FUBs festival!

Initiativgruppen: Teaterselskabet Kærren, Teatergruppen Kurt, Magnifique, Alf Dukketeater, Skandinavisk Mini Teater, Scene 4.

BØRNE- OG UNGDOMSTEATERFESTIVAL HORSENS 1994

FREDAG DEN 16. SEPTEMBER 94 ● LØRDAG DEN 17. SEPTEMBER 94

SØNDAG DEN 18. SEPTEMBER 94

Med: ARTIBUS (København), BAGGÅRDTEATRET (Svendborg), BATIDA (København), BØRNETEATRET (København), COMEDIEVOGNEN (København), CORONA DANSETEATER (København), DANSK RAKKERPAK (København), DEN BLÅ HEST (Højbjerg), DET LILLE TURNETEATER (Lejre), DRT (Ribe), FAIR PLAY (Holbæk), GADESJAKKET (Odense), GROTEATRET (København), GRUPPE 38 (Århus), HUSMODERFORENINGEN BRÆNDENDE KÆRLIGHED (Frederiksberg), HOLBÆK EGNSTEATER (Holbæk), JAKO-BOLE TEATRET (Ålborg), JOMFRU ANE TEATRET (Ålborg), JYTTE ABILDSTRØMS TEATER (Frederiksberg), KASKADETEATRET (Voervadsbro), MARIEHØNEN (Randers), MARIPOSA TEATRET (København), MASKEN (Nykøbing Falster), MISTER JONES (Valby), MØLLEN (Haderslev), MÅNEGØGL (København), NØRREGAARD & REICHES TEATER (Haderslev), PARAPLYTEATRET, (København), RIMFAXE (København), RIVEGILDET (Århus), SKÆGSPIRE (Odense), TEATER 83 (Langå), TEATER »PROJEKT« (Hørve), TEATRET (Odder), TEATRET LAMPE (København), TEATRO RIO ROSE (København), THEATER LA BALANCE (Vanløse), VANDREFALKEN (Næstved), VESTENVINDEN (Randers), VESTER 60 (København), VESTVOLDEN (Hvidovre),

SPILLESTEDER:
Rådhuset, Horsens Ny Teater, Horsens Gl. Teater, Kilden, Kildecentret, Midtbyskolen,Fritidscentret, Biblioteket

GRATIS ADGANG TIL ALLE FORESTILLINGER

BILLETTER KAN FORUDBESTILLES
41 professionelle børne- og ungdomsteatre
ca. 150 forestillinger for alle aldersgrupper
Oplysning og billetbestilling hos Kaskadeteatret tlf. 75 78 20 33.
Festivalen gennemføres med støtte fra Horsens Kommune og Vejle Amt.

Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
FREDAG DEN 16. SEPTEMBER:					
DRT	Hvor der handles...	4 - 10 år	16.00	45 min	Bibliotek, 2. sal
Den Blå Hest	Hvor har du været så længe	9 år og op	16.30	45 min	Kilden - salen
Fair Play	Pow Wow	7 - 9 år	16.45	110 min	Midtby - PGYM
Paraplyteatret	Nattevågen	14 år og op	17.00	60 min	Ny Teater, sal 1
Artibus	Miraklernes tid	12 år og op	17.00	50 min	Rådhuset
Jytte Abildstrøms Teater	Vilde Blomster	3 - 8 år	17.00	45 min	Midtby - fælleslok.
Det Lille Turneteater	Odysseus	6 år og op	17.00	40 min	Gl. Teater - rød salon
Groteatret	Rejsen	3 - 7 år	17.00	55 min	Bibliotek - mødesal
Rimfaxe	Bassens Melodi	6 - 12 år	17.30	50 min	Kilden - sal 2
Batida	Det Blå Æg	6 - 10 år	17.30	55 min	Kildecentret - Øvre Gym
Theatre La Balance	Cordelia	10 - 15 år	17.30	90 min	Fritidscentret
Nørregaard & Reiche	Historien om fiskeren Markus	5 - 10 år	18.00	45 min	Midtby - formning
Gadesjakket	Jeg vil hjem	5 - 9 år	18.00	45 min	Midtby - håndarbejde
Rimfaxe	Fyrtøjet	8 år og op	18.15	100 min	Gl. Teater - scenen
Mariposa Teatret	Klassefjenden	13 år og op	18.30	90 min	Kilden - salen
Kaskadeteatret	Historien om et lejemord	13 år og op	19.00	60 min	Ny Teater - sal 2
Kaskadeteatret	Hybenkrigen	6 - 12 år	19.00	50 min	Ny Teater - sal 3
Teater »Projekt«	Hvem skal trøste Knytten?	6 - 12 år	19.00	40 min	Kilden - sal 1
Teatret Møllen	Anne Frank	12 år og op	19.00	75 min	Midtby - DGYM
Vester 60	Skattejagt	4 - 9 år	19.00	45 min	Midtby - fælleslok
Gadesjakket	Med far for livet	12 år og op	19.00	50 min	Kildecentret - Nedre Gym
LØRDAG DEN 17. SEPTEMBER:					
Vestenvinden	Kuréren	14 år og op	09.30	75 min	Ny Teater - sal 1
Artibus	Mirakernes tid	12 år og op	09.30	50 min	Rådhuset
Mariehønen	Comedianten	14 år og op	09.30	60 min	Midtby - DGYM
Jytte Abildstrøms Teater	Vilde Blomster	3 - 8 år	09.30	45 min	Midtby - fælleslok
Rivegildet	Fugl som ikke kunne flyve	1½ - 4 år	09.30	30 min	Midtby - lok 9
Gadesjakket	Med far for livet	12 år og op	09.30	50 min	Kildecentret - Nedre Gym
Rimfaxe	Fyrtøjet	8 år og op	09.30	100 min	Gl. Teater - scenen
Groteatret	Rejsen	1½ - 4 år	09.30	55 min	Bibliotek - mødesal
Holbæk Egnsteater	»Kaos - Here we come«	13 år og op	09.30	45 min	Fritidscentret
Teatro Rio Rose	Mod Nord	5 - 10 år	10.00	50 min	Kilden - salen
Nørregaard & Reiche	Historien om fiskeren Markus	5 - 10 år	10.00	45 min	Midtby - formning
Teatret Lampe	Av for katten	3 - 8 år	10.00	30 min	Midtby - lok 17
Det Lille Turneteater	Odysseus	6 år og op	10.30	40 min	Gl. Teater - rød salon
Kaskadeteatret	Historien om et lejemord	13 år og op	11.00	60 min	Ny Teater - sal 2
Kaskadeteatret	Hybenkrigen	6 - 12 år	11.00	50 min	Ny Teater - sal 3
Vester 60	Li' som vejret	1½ - 4 år	11.00	30 min	Midtby - lok 30
Teater 83	Min Billedbog	1½ - 4 år	11.00	30 min	Midtby - lok 11
Batida	Det Blå Æg	6 - 10 år	11.00	55 min	Kildecentret - Øvre Gym
Rimfaxe	Bassens Melodi	6 - 12 år	11.15	50 min	Kilden - sal 2
Masken	Udflugter	16 år og op	11.15	120 min	Midtby - PGYM
Børneteatret	Den Tårnhøje Hund 2	3 - 8 år	11.30	45 min	Kilden - sal 1
Gadesjakket	Jeg vil hjem	5 - 9 år	11.30	50 min	Midtby - håndarbejde
Vestenvinden	Kuréren	14 år og op	11.45	75 min	Ny Teater - sal 1
Jytte Abildstrøms Teater	Bytte Bytte Købmand	1½ - 4 år	12.00	30 min	Midtby - fælleslokale
Månegøgl	Elverklokken	1½ - 4 år	12.00	30 min	Bibliotek - mødesal
Kaskadeteatret	Solens Land	1½ - 4 år	12.00	30 min	Bibliotek - 2. sal
Vandrefalken	Den rød vide verden	14 år og op	12.00	60 min	Fritidscentret
Corona Danseteater	Træ	6 - 10 år	12.30	45 min	Kildecentret - Nederste Gym
Teatret	Den komiske tragedie	14 år og op	12.30	90 min	Gl. Teater - scenen
Gruppe 38	En lille sonate	3 - 7 år	12.45	40 min	Rådhuset
Det Lille Turneteater	Odysseus	6 år og op	12.45	40 min	Gl. Teater - rød salon
Jytte Abildstrøms Teater	Bytte Bytte Købmand	1½ - 4 år	13.00	30 min	Midtby - fælleslok
Vester 60	Li' som vejret	1½ - 4 år	13.00	30 min	Midtby - lok 30
Rivegildet	Fugl som ikke kunne flyve	1½ - 4 år	13.00	30 min	Midtby - lok 9
Jomfru Ane Teatret	Rødhætte for tøser over 14	14 år og op	13.15	60 min	Ny Teater - sal 3
Børneteatret	Den Tårnhøje Hund 2	3 - 8 år	13.15	45 min	Kilden - sal 1
Mariposa Teatret	Klassefjenden	13 år og op	13.30	90 min	Kilden - salen
Rimfaxe	Bassens Melodi	6 - 12 år	13.30	50 min	Kilden - sal 2
Baggårdteatret	Klods-Hans	6 - 11 år	13.30	50 min	Kildecentret - Øvre Gym
Mister Jones	Dracula	10 - 15 år	13.45	55 min	Midtby - DGYM
Brændende Kærlighed	Nabo Nabo	Familie	14.00	60 min	Pladsen foran Gl. Rådhus
Jytte Abildstrøms Teater	Bytte Bytte Købmand	1½ - 4 år	14.00	30 min	Midtby - fælleslok
Skægspire	Pia & Patricie på pletten	1½ - 4 år	14.00	30 min	Midtby - formning
Månegøgl	Elverklokken	1½ - 4 år	14.00	30 min	Bibliotek - mødesal
Kaskadeteatret	Solens Land	1½ - 4 år	14.00	30 min	Bibliotek - 2. sal
Vandrefalken	Den rød vide verden	14 år og op	14.00	60 min	Fritidscentret
Gruppe 38	En lille sonate	3 - 7 år	14.45	40 min	Rådhuset
Corona Danseteater	Træ	6 - 10 år	14.45	45 min	Kildecentret - Nedre Gym
Skægspire	Pia & Patricie på pletten	1½ - 4 år	15.00	30 min	Midtby - formning
Teater 83	Min Billedbog	1½ - 4 år	15.00	30 min	Midtby - lok 11
Vestvolden	Patric 1,5	13 år og op	15.15	75 min	Ny Teater - sal 1
Fair Play	Pow Wow	7 - 9 år	15.15	110 min	Midtby - PGYM
Gadesjakket	Den rene vare	13 år og op	15.15	45 min	Midtby - håndarbejde
Batida	Aben Osvald	3 - 7 år	15.15	45 min	Gl. Teater - rød salon
Comedievognen	Dinner Transportable	9 år og op	15.45	50 min	Gl. Teater - scenen
Kaskadeteatret	Skattekisten	3 - 9 år	15.45	50 min	Ny Teater - sal 2
Mariehønen	Sandheden og Søhesten	3 - 8 år	15.45	45 min	Ny Teater - sal 3
Dansk Rakkerpak	Hvad kan jeg blive?	14 år og op	15.45	60 min	Kilden - salen
Teatret Lampe	Av for katten	3 - 8 år	16.00	30 min	Midtby - lok 17
Baggårdteatret	Klods-Hans	6 - 11 år	16.00	50 min	Kildecentret - øvre Gym
Groteatret	Rejsen	3 - 7 år	16.00	55 min	Bibliotek - mødesal
Jako-Bole teatret	Ukendt titel	6 - 12 år	16.15	60 min	Kilden - sal 2
Vester 60	Det eventyrlige liv	14 år og op	16.15	45 min	Midtby - fælleslok
DRT	Hvor der handles...	4 - 10 år	16.15	45 min	Bibliotek - 2. sal
Theater La Balance	Cordelia	10 - 15 år	17.15	90 min	Fritidscentret
Comedievognen	Dinner Transportable	9 år og op	17.30	50 min	Gl. Teater - scenen
Mariehønen	Sandheden og Søhesten	3 - 8 år	17.30	45 min	Ny Teater - sal 3
Fair Play	Min mors datter	13 år og op	17.30	75 min	Rådhuset
Den Blå Hest	Hvor har du været så længe	9 år og op	17.30	45 min	Kilden - salen
Teater »Projekt«	Hvem skal trøste Knytten?	6 - 12 år	17.30	40 min	Kilden - sal 1
Mister Jones	Dracula	10 - 15 år	17.30	55 min	Midtby - DGYM
Nørregaard & Reiche	Vejen til drømmen	9 år og op	17.30	70 min	Kildecentret - Nedre Gym
Batida	Aben Osvald	3 - 7 år	17.30	45 min	Gl. Teater - rød salon
SØNDAG DEN 18. SEPTEMBER:					
Paraplyteatret	Nattevågen	14 år og op	10.00	60 min	Ny Teater - sal 1
Jytte Abildstrøms Teater	Den Kloge Dronning	6 år og op	10.00	70 min	Ny Teater - sal 2
Den Blå Hest	Hvor har du været så længe	9 år og op	10.00	45 min	Kilden - salen
Mister Jones	Dracula	10 - 15 år	10.00	55 min	Midtby - DGYM
Teatret Lampe	Hesten, havet og himmelen	1½ - 4 år	10.00	35 min	Midtby - lok 17
Nørregaard & Reiche	Vejen til drømmen	9 år og op	10.00	70 min	Kildecentret - Nedre Gym
Rimfaxe	Fyrtøjet	8 år og op	10.00	100 min	Gl. Teater - scenen
Månegøgl	Elverklokken	1½ - 4 år	10.00	30 min	Bibliotek - mødesal
Theater La Balance	Cordelia	10 - 15 år	10.00	90 min	Fritidscentret
Kaskadeteatret	Som vinden blæser	1½ - 4 år	10.45	30 min	Bibliotek - 2. sal
Mariehønen	Sandheden & Søhesten	3 - 8 år	11.00	45 min	Ny Teater - sal 3
Skægspire	Pia og Patricie på pletten	1½ - 4 år	11.00	30 min	Midtby - formning
Rivegildet	Fugl som ikke kunne flyve	1½ - 4 år	11.00	30 min	Midtby - lok 9
Batida	Aben Osvald	3 - 7 år	11.00	45 min	Gl. Teater - rød salon
Dansk Rakkerpak	Hvad kan jeg blive?	14 år og op	11.15	60 min	Kilden - salen
Masken	Udflugter	16 år og op	11.15	120 min	Midtby - PGYM
Vester 60	Det eventyrlige liv	14 år og op	11.15	45 min	Midtby - fælleslok
Fair Play	Min mors datter	13 år og op	11.30	75 min	Rådhuset
Teater »Projekt«	Hvem skal trøste Knytten?	6 - 12 år	11.30	40 min	Kilden - sal 1
Rimfaxe	Bassens Melodi	6 - 12 år	11.30	50 min	Kilden - sal 2
Gadesjakket	Den rene vare	13 år og op	11.45	45 min	Midtby - håndarbejde
Vester 60	Li' som vejret	1½ - 4 år	12.00	30 min	Midtby - lok 30
Teater 83	Min Billedbog	1½ - 4 år	12.00	30 min	Midtby - lok 11
Baggårdteatret	Klods-Hans	6 - 11 år	12.00	50 min	Kildecentret - Øvre Gym
Kaskadeteatret	Som vinden blæser	1½ - 4 år	12.00	30 min	Bibliotek - 2. sal
Jytte Abildstrøms Teater	Den Kloge Dronning	6 år og op	12.15	70 min	Ny Teater - sal 2
Groteatret	Rejsen	3 - 7 år	12.30	55 min	Bibliotek - mødesal
Vestvolden	Patrik 1,5	13 år og op	13.00	75 min	Ny Teater - sal 1
Skægspire	Pia og Patricie på pletten	1½ - 4 år	13.00	30 min	Midtby - formning
Teatro Rio Rose	Mod Nord	5 - 10 år	13.15	50 min	Kilden - salen
Teatret Møllen	Anne Frank	12 år og op	13.15	75 min	Midtby - DGYM
Jomfru Ane Teatret	Rødhætte for tøser over 14	14 år og op	13.45	60 min	Ny Teater - sal 3
Fair Play	Min mors datter	13 år og op	13.45	75 min	Rådhuset
Gadesjakket	Med far for livet	12 år og op	13.45	50 min	Kildecentret - Nedre Gym
Comedievognen	Dinner Transportable	9 år og op	13.45	50 min	Gl. Teater - scenen
DRT	Hvor der handles...	4 - 10 år	13.45	45 min	Bibliotek - 2. sal
Brændende Kærlighed	Nabo Nabo	Familie	14.00	60 min	Pladsen foran Gl. Rådhus
Teatret Lampe	Hesten, havet og himmelen	1½ - 4 år	14.00	35 min	Midtby - lok 17
Teater 83	Min Billedbog	1½ - 4 år	14.00	30 min	Midtby - lok 11
Det Lille Turneteater	Sindbad Søfareren	6 år og op	14.00	40 min	Gl. Teater - rød salon
Teater »Projekt«	Hvem skal trøste Knytten?	6 - 12 år	14.00	40 min	Kilden - sal 1
Holbæk Egnsteater	»Kaos - Here we come«	13 år og op	14.15	50 min	Fritidscentret
Jako-Bole Teatret	Ukendt titel	6 - 12 år	14.30	60 min	Kilden - sal 2
Masken	Udflugter	16 år og op	14.45	120 min	Midtby - PGYM
Vester 60	Skattejagt	4 - 9 år	14.45	45 min	Midtby - fælleslok
Kaskadeteatret	Skattekisten	3 - 9 år	15.00	50 min	Ny Teater - sal 2
Rivegildet	Fugl som ikke kunne flyve	1½ - 4 år	15.00	30 min	Midtby - lok 9
Groteatret	Rejsen	1½ - 4 år	15.00	55 min	Bibliotek - mødesal
Batida	Det Blå Æg	6 - 10 år	15.15	55 min	Kildecentret - Øvre Gym
DRT	Hvor der handles...	4 - 10 år	15.15	45 min	Bibliotek - 2. sal
Jomfru Ane Teatret	Rødhætte for tøser over 14	14 år og op	15.45	60 min	Ny Teater - sal 3
Nørregaard & Reiche	Historien om fiskeren Markus	5 - 10 år	15.45	45 min	Midtby - formning
Det Lille Turneteater	Sindbad Søfareren	6 år og op	16.00	40 min	Gl. Teater - rød salon
Vestenvinden	Kuréren	14 år og op	16.30	75 min	Ny Teater - sal 1
Mariposa Teatret	Klassefjenden	13 år og op	16.30	90 min	Kilden - salen
Jako-Bole Teatret	Ukendt titel	6 - 12 år	16.30	60 min	Kilden - sal 2
Teatret	Den komiske tragedie	14 år og op	16.30	90 min	Gl. Teater - scenen
Kaskadeteatret	Skattekisten	3 - 9 år	16.45	50 min	Ny Teater - sal 2
Gadesjakket	Jeg vil hjem	5 - 9 år	16.45	45 min	Midtby - håndarbejde
Gruppe 38	En lille sonate	3 - 7 år	17.00	40 min	Rådhuset
Mariehønen	Comedianten	14 år og op	17.00	60 min	Midtby - DGYM
Corona Danseteater	Træ	6 - 10 år	17.00	45 min	Kildecentret - Nedre Gym
Vandrefalken	Den rød vide verden	14 år og op	17.00	60 min	Fritidscentret